SVOBODA
Founded in 1893 in Jersey City, NJ
Published by the Ukrainian National Association

www.svoboda-news.com

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз

Рік 118, ЧИСЛО 37, П'ЯТНИЦЯ, 16 ВЕРЕСНЯ 2011 РОКУ 1893 Vol. 118, No. 37, FRIDAY, SEPTEMBER 16, 2011 $1.00

У США і у світі вшанували пам'ять жертв трагедії „9/11"

НЮ-ЙОРК. — Поминальні заходи відбулися 11 вересня на місці, де стояли башти-близнюки Всесвітнього Торговельного Центру, біля Пентаґону у Вашінґтоні та у Пенсильванії, де впав останній з захоплених терористами літаків. Загалом у нападах 11 вересня загинуло близько 3,000 осіб.

Цього дня в Ню-Йорку були оголошені чотири хвилини мовчання – у ті моменти, коли літаки врізалися у кожну башту - о 8:46 год. ранку в північну та о 9:03 год. – у південну а також коли літаки упали на Пентаґон о 9:37 год. ранку і о 10:03 год. у полі біля Шенксвіл, Пенсильванія.

Президент США Барак Обама побував у всіх трьох місцях, де падали літаки. У Ню-Йорку до нього приєднався Джордж Буш, який був Президентом США 10 років тому.

У Ню-Йорку відкрили Меморіял пам'яті жертв 11 вересня – два басейни, які своєю формою повто-

(Закінчення на стор. 3)

Меморіял в пам'ять жертв терористичного акту „9/11" в Ню-Йорку. Фото: Getty images

20-річчя відновлення Незалежности України відзначили в Ню-Йорку

Левко Хмельковський

НЮ-ЙОРК. – В Українському Інституті Америки 8 вересня відбулось святкове прийняття з нагоди 20-річчя відновлення Незалежности України, у якому взяли участь дипломати, керівники українських установ та організацій, представники громади.

Гостей запросили на свято Постійний представник України в ООН Посол Юрій Сергеєв з дружиною Наталею, Генеральний консул України в Ню-Йорку Посол Сергій Погорольцев з дружиною Світланою, Український Конґресовий Комітет Америки (УККА) і Український Інститут Америки. Гостей вітали також військовий радник генерал-майор Андрій Таран з дружиною Вікторією.

Фінансову підтримку проведенню свята надали Федеральна кредитова спілка „Самопоміч" в Ню-Йорку, Українська національна федеральна кредитова спілка, Федеральна кредитова спілка „Самопоміч" з Ню-Джерзі, Українська американська федеральна кредитова спілка „Самопоміч", Федеральна кредитова спілка Спілки Української Молоді в Йонкерсі, Ню-Йорк, а також допомогла компанія „Іст-Віладж Мітмаркет" Юліяна Бачинського.

Ведучий Адріян Длябога представив Заслужену артистку України Лілію Остапенко, яка заспіва-

(Закінчення на стор. 3)

Учасники свята (зліва): президент Українського Народного Союзу Стефан Качарай, Архиєпископ Антоній, Постійний представник України в ООН Юрій Сергеєв, Генеральний консул України в Ню-Йорку Сергій Погорельцев.

На святі в Ню-Йорку побували (зліва): завідувачка відділу оголошень у виданнях Українського Народного Союзу Марія Осціславська, головний управитель курорту „Гадсон Велі" Орест Федаш і другий заступник президента УНСоюзу Євген Осціславський. Фото: Левко Хмельковський

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Верховна Рада зареєструвала законопроєкт про амнестію Ю. Тимошенко і Ю. Луценка

КИЇВ. — Законопроєкт народного депутата від фракції „Наша Україна-Народна самооборона“ Геннадія Москаля „Про амнестію Юлії Тимошенко і Юрія Луценка“ зареєстрований на офіційному сайті Верховної Ради. Проєкт передбачає звільнення від кримінальної відповідальності колишнього прем’єра Юлії Тимошенко та міністра внутрішніх справ Юрія Луценка. „Проєкт розроблено за власною ініціятивою та з метою утвердження політичних свобод і демократичних цінностей в Україні, поліпшення міжнародного образу, усунення перешкод на шляху інтеґрації України до Европейського союзу, припинення звинувачень влади у кримінальному переслідуванні опозиційних провідників“, – йдеться в пояснювальній записці. Раніше прес-служба Г. Москаля повідомила, що апарат Верховної Ради відмовився зареєструвати цей законопроєкт. *(Радіо „Свобода“)*

Президент підписав закон про пенсійну реформу

КИЇВ. — Президент України Віктор Янукович 9 вересня підписав Закон України „Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи“. Верховна Рада України (ВР) ухвалила цей закон 8 липня за ініціятиви Кабінету міністрів. За його ухвалення проголосували 248 народних депутатів. Закон передбачає внесення низки змін до 22 законодавчих актів. Пенсійний вік для жінок підвищений до 60 років, страховий стаж підвищений до 30 років для жінок і до 35 років – для чоловіків. Пенсійний вік чоловіків-державних службовців підвищений до 62 років. Розмір максимальної пенсії для осіб, які втратили працездатність, обмежується на рівні 7,640 грн. Також закон зменшує з 90 відс. до 80 відс. платню для нарахування пенсій для службовців. Законом передбачено створення приватних пенсійних фондів. Опозиція виступила проти таких умов проведення пенсійної реформи. Після ухвалення поправок до закону 8 вересня голова ВР України Володимир Литвин підписав закон про пенсійну реформу й направив його на підпис Президентові. Закон набуде чинності з 1 жовтня цього року. *(Радіо „Свобода“)*

КУН обрав нового провідника

КИЇВ. — Конґрес Українських Націоналістів (КУН) офіційно повідомив 9 вересня про зміну партійного провідника. Замість Олексія Івченка головою партії обрано Степана Брацюна. Відповідне рішення було ухвалене XIII партійними зборами, які відбулися 4 грудня 2010 року. Державна реєстраційна служба України взяла до відома інформацію про переобрання керівника організації. Як відомо, відповідно до Закону „Про політичні партії в Україні“ партії повинні інформувати реєструючий орган про зміни назви, програми, статуту, керівних органів партії, їхньої адреси та місцезнаходження у тижневий строк після прийняття рішень з цих питань. КУН було зареєстровано 26 січня 1993 року та внесено до Реєстру політичних партій. *(„День“)*

Державний борг України склав 360.5 млрд. грн.

КИЇВ. — Державний борг України на 5 вересня досяг рівня 360.5 млрд. грн. при пороговому значенні на кінець року 375.6 млрд. грн. Про це заявив представник Департаменту управління державним боргом та міжнародного співробітництва Міністерства фінансів Костянтин Кузнєцов. „Ми бачимо, що на сьогодні ніяких сумнівів немає в тому, що ми можемо перевищити запляннований показник. Відповідно до закону, в держбюджеті на поточний рік у нас є певна межа, і оскільки Міністерство фінансів – це структура, яка повинна чітко доповідати про фінансовий стан, я повідомив, що ця межа, яку сьогодні встановлено, дорівнює 375.6 млрд. грн“, – сказав К. Кузнєцов. *(„День“)*

Верховна Рада зняла вікові обмеження для усиновлювачів дитини

КИЇВ. — Верховна Рада України скасувала норму, якою заборонялося всиновлювати дітей у випадку, якщо різниця у віці між дитиною і усиновлювачем перевищує 45 років. За закон про внесення змін до Сімейного кодексу України проголосували 9 вересня 256 народних депутатів з 332 зареєстрованих у залі. Сімейний кодекс України містив норму, згідно з якою різниця у віці між усиновлювачем і дитиною не може бути більше як 45 років. Ухваленим законом ця норма з кодексу виключається. Автори закону пояснюють, що існування такої норми в законодавстві створює додаткові перешкоди для всиновлення дитини, і ставить їх в залежність від віку дитини і віку всиновлювача. Наприклад, дана норма позбавляла 46-річну людину, а також людей ще старшого віку права бути всиновлювачами новонародженої дитини. *(„День“)*

В. Янукович передав Міністерству культури музей „Тюрма на Лонцького“

КИЇВ. — Президент України Віктор Янукович 10 вересня дав доручення прем’єр-міністрові України Миколі Азарову та голові Служби безпеки України Валерієві Хорошковському до 15 жовтня здійснити заходи щодо передання в установленому порядку Національного музею-меморіялу жертв окупаційних режимів „Тюрма на Лонцького“ Міністерству культури України. В. Янукович також доручив забезпечити відповідне фінансування цього музейного закладу з Державного бюджету України. *(„Кореспондент“)*

Чверть населення України не має прожиткового мінімуму

КИЇВ. — За даними Державного комітету статистики, 25 відс. населення України має загальний прибуток нижче прожиткового мінімуму. У першому кварталі цього року середньостатистична українська міська сім’я жила на 3,565 грн. в місяць, а сільська – на 3,097 грн. в місяць. При цьому витрати на одного члена сім’ї становили в середньому 1,282 грн. в місяць. Згідно з даними вибіркового дослідження, проведеного державним комітетом, частка населення з середньодушовими загальними прибутками нижче прожиткового мінімуму склала 25 відс. Серед мешканців міст дана група становить 21 відс. населення, серед жителів сіл – 35 відс. Як відомо, з 1 квітня прожитковий мінімум в Україні становить 911 грн. *(„День“)*

Видобуток газу розпочинають на Львівщині

ЛЬВІВ. — Родовище, що поставлятиме близько 20 тис. кубометрів газу на добу для промислових підприємств, знайдено на Львівщині. Його відкриття відбулось 9 вересня у селі Чайковичі Самбірського району. „Родовище розташоване на глибині 900 метрів і протягом двох місяців буде підключене до маґістральних газопроводів. Термін експлуатації – 10-15 років“, – розповів голова обласної державної адміністрації Михайло Цимбалюк. Підприємство „Чайковицьке“ торік придбало на авкціоні спеціяльний дозвіл на використання надр, в тому числі з дослідно-промисловою розробкою Чайковицької площі. Сюди за неповний рік вкладено понад 15 млн. грн. З метою розвідки газових покладів і підготовки до промислового освоєння запроєктовано буріння ще двох розвідувальних свердловин. Зараз геологічне бюро „Львів“ шукає партнерів для створення спільного австрійсько-італійсько-українського підприємства для видобутку сланцевого газу на території области. *(„Укрінформ“)*

Українці внесли до банків 18.2 млрд. дол.

КИЇВ. — В серпні банківські вклади фізичних осіб зросли на 247.4 млн. дол. і становили 18.188 млрд. дол. За даними Національного банку в серпні банки купили в населення 2.209 млрд. дол., а продали 3.033 млрд. дол. Обсяг акцій з безготівковою чужоземною валютою на міжбанківському валютному ринку України становив 32,499 млрд. дол., з урахуванням акцій Державної казначейської служби. Офіційний курс гривні в серпні до доляра зріс і на 31 серпня становив 797.07 грн. за 100 дол; курс евро знизився і на 31 серпня становив 1,147.9 грн. за 100 евро; курс російського рубля зріс і на 31 серпня становив 2,7621 грн. за 10 російських рублів. *(„Українська правда“)*

Депутати вимагають повернути Україні Почаївську лавру

ТЕРНОПІЛЬ. — На сесії Тернопільської обласної ради 9 вересня депутати втретє звернулися до керівництва держави з вимогою забрати у Московського патріярхату Почаївську лавру. Депутати висловили протест проти можливого затвердження в парляменті законопроєкту, який передбачає надання Українській Православній Церкві Московського патріярхату можливости приватизувати майно Лаври. „Запропонований законопроєкт є нічим іншим як намаганням провладної партії знівелювати не лише українську історію, а й українську віру. Почаївська лавра з часу заснування була осередком українського православ’я. Московський патріярхат привласнив Почаївську лавру. Молитовне місце стало осередком антиукраїнства, міжконфесійної неприязні, розбрату та протистояння на Тернопільщині“, – сказав голова обласної ради Олексій Кайда. Законопроєкт щодо будівель Почаївської лаври у Верховну Раду подав реґіонал Дмитро Шенцев та Юрій Бут, який пройшов за списком бльоку „Наша Україна-Народна самооборона“. Тернопільська обласна рада вже двічі вимагала від керівників країни розірвати з Московським патріярхатом договір оренди споруд Почаївської лаври, його укладено в 2003 році за прем’єрства Віктора Януковича. *(„Газета по-українськи“)*

Андріївський узвіз перебудовують до Дня Києва

КИЇВ. — Столичні власті проведуть реконструкцію Андріївського узвозу до наступного Дня Києва у травні 2012 року. Головні зусилля будуть спрямовані на оновлення інженерних мереж і фасадів будинків. Усього на ці цілі з бюджету Києва буде виділено 50 млн. грн. Столична влада збирається провести реконструкцію пішохідних туристичних маршрутів, які об’єднали б Поділ, центральну частину міста Києва та Києво-Печерську Лавру. *(„День“)*

Віталій Кличко захистив титул чемпіона світу

ВРОЦЛАВ, Польща. – Український боксер-важковаговик Віталій Кличко 10 вересня захистив титул чемпіона світу за версією WBC, перемігши поляка Томаша Адамека технічним нокавтом в 10-му равнді. Бій відбувся на збудованому до Евро-2012 футбольному стадіоні. Старший з братів виграв 43-ий бій у професійній кар’єрі, поляк зазнав другої поразки. Брати Клички залишаються володарями чотирьох чемпіонських титулів за найпрестижнішими версіями. Володимир Кличко – володар чемпіонських поясів за версіями IBF, WBO і WBA, а Віталій Кличко має титул чемпіона WBC. *(УНІАН)*

Видавництво має перевірити закиди у пляґіяті

ВІДЕНЬ. – „Об’єднання письменників і письменниць Австрії не надаватиме інформаційної підтримки книзі Віктора Януковича „Opportunity Ukraine“, яка була видана у австрійському видавництві „Mandelbaum“, – заявив 13 вересня керівник організації Ґерґард Руїс. „Видавництво повинно розібратися із закидами у пляґіяті, які лунають на адресу автора або його „літературного раба“ з університетських кіл в Україні“, – йдеться у заяві організації письменників. *(„Українська правда“)*

Фотовиставка в пам’ять жертв „9/11“

КИЇВ. – Голова Верховної Ради України Володимир Литвин (праворуч) і Надзвичайний і Повноважний Посол США в Україні Джон Тефт 12 вересня під час презентації виставки фотографій Івана Дудкіна, присвяченої 10-ій річниці теракту в США. Фото: УНІАН

КИЇВ. — Посол США в Україні Джон Тефт 11 вересня відкрив виставку робіт українського фотографа Івана Дудкіна, який представив публіці серію світлин, присвячених об’єктам, які зазнали атак терористів. Фотограф зняв їх напередодні нападів.

Відкриваючи експозицію, американський дипломат подякував Україні та послам інших держав, які підтримали боротьбу з тероризмом. За словами Посла, завдяки об’єднанню зусиль різних країн, екстремістам не вдалося досягти своїх цілей. Натомість, у світі з’явилося багато прикладів коли люди домагалися змін ненасильницьким шляхом.

І. Дудкін розповів, що побував у майже всіх штатах Америки, подорожуючи пішки, велосипедом і автомобілем. Під час подорожей він фотографував як звичайних американців, так і архітектурні пам’ятки країни. Напередодні терактів І. Дудкін потрапив до Ню-Йорку і декілька днів провів, знімаючи вежі Всесвітнього Торговельного Центру.

„Коли я побачив ці вежі-близнюки, то мав тривожне відчуття, що я бачу цю красу востаннє. Це було не щось миттєве. Це відчуття було зі мною весь час. І саме тому я так багато часу виділив на зйомки цих будівель“, – сказав І. Дудкін. *(„Голос Америки“)*

В суді над Юлією Тимошенко несподівано оголошено перерву

КИЇВ. – В засіданні суду з розгляду кримінальної справи проти Юлії Тимошенко 12 вересня оголошено перерву до 27 вересня. Таке рішення оголосив головуючий у справі суддя Печерського районного суду Києва Родіон Кіреєв після заяви Ю. Тимошенко про брак часу для підготування до судових дебатів. Ю. Тимошенко вважає, що оголошення перерви у засіданні Печерського суду свідчить, що справа проти неї розвалюється. *(УНІАН)*

В. Януковича запросили до Ню-Йорку

КИЇВ. – Генеральний секретар ООН Бан Кі-Мун запросив Президента України Віктора Януковича на засідання високого рівня з профілактики неінфекційних захворювань та боротьби з ними за участи глав держав і урядів.

Про це 9 вересня повідомили УНІАН у прес-службі Президента України.

„Хотів би скористатися нагодою та закликати вас взяти участь у засіданні високого рівня. Розраховую, що завдяки вам та вашій відданості справі нам вдасться вирішити проблему та зробити 2011 рік визначальним моментом наших спільних зусиль, спрямованих на прогрес усього людства“, – йдеться у запрошенні.

Засідання високого рівня з профілактики неінфекційних захворювань та боротьби з ними відбудеться 19-20 вересня у Ню-Йорку.

На засіданні буде визначено плян дій із забезпечення ефективної профілактики неінфекційних захворювань в усіх країнах і розширення доступу до лікування та догляду по всьому світові. *(УНІАН)*

У США і у світі...

(Закінчення зі стор. 1)

рюватимуть зображення башт-близнюків. Президент Б. Обама заявив, що „після 10-річної війни настав час для зміцнення національного духу на рідній землі“. Він також запевнив, що влада робить все можливе для захисту американського народу.

„Дякуючи зусиллям наших військових і наших спецслужб, правоохоронних органів і співробітників національної безпеки, немає ніяких сумнівів у тому, що Америка стала сильнішою, а „Аль-Кайда“ перебуває на шляху до поразки“, – сказав Президент .

Віце-президент Джозеф Байден очолив церемонію вшанування пам’яті загиблих внаслідок атак 11 вересня в Пентагоні. Пам’ять загиблих вшанували хвилиною мовчання. Загалом 148 осіб загинуло у висліді атаки на приміщення Департаменту оборони США. 125 з них були працівниками відомства, решта – пасажирами літака.

10 вересня у Пенсильванії, поблизу містечка Шенксвіл, відбулась церемонія відкриття меморіяльного парку і пам’ятника екіпажеві четвертого літака, захопленого терористами 11 вересня 2001 року, і пасажирам, які ціною життя відвернули ще один напад. У церемонії взяли участь віце-президент США Дж. Байден, колишні президенти Бил Клінтон та Дж. Буш. Під час церемонії були зачитані імена всіх 40 жертв цього теракту.

Державний секретар США Гілярі Клінтон 9 вересня виступила з заявою про існування реальної загрози терористичного нападу на Ню-Йорк і Вашінґтон.

„Аль-Кайда“ знову прагне завдати шкоди американцям, передусім Ню-Йоркові і Вашінґтонові. Це не повинно дивувати нас. Це постійне нагадування про ті ставки, що робляться у боротьбі з екстремізмом, хто б не стояв за ним, звідки б він не походив і хто б не був його мішенню“, – заявила Г. Клінтон. Держсекретар сказала, що рішення влади публічно оголосити про існування такої загрози спрямоване на те, щоб мільйони американців стали „очима і вухами“ і були більш пильними.

У Вашінґтоні та інших містах було вжито посилених заходів безпеки після того, як спецслужби одержали інформацію, що „Аль-Кайда“ готується до нових нападів саме 11 вересня.

Рада Европи 11 вересня вшанувала пам’ять жертв теракту. „Ефективно боротися з тероризмом неможливо без усунення його першопричин та вдосконалення відповідної міжнародно-правової бази“, – сказано в поширеній 11 вересня спільній заяві генерального секретаря Ради Европи Турб’єрна Ягланда та голови Парляментської асамблеї Ради Европи Мевлюта Чавушоглу.

У Парижі 11 вересня відбулися жалобні заходи на згадку про жертви теракту 11 вересня 2001 року в США.

В багатьох країнах світу пройшли поминальні церемонії у зв’язку з 10-ою річницею терактів 11 вересня 2001 року. *(Бі-Бі-Сі, „Кореспондент“, „Голос Америки“)*

20-річчя відновлення...

(Закінчення зі стор. 1)

ла гимн „Ще не вмерла Україна“. Тріо „Брати Добрянські“ – Ярко, Андрій і Юрій заспівали гимн США.

Архиєпископ Української Православної Церкви в США Антоній виголосив молитву і привітав присутніх.

На святі промовляли Посол Ю. Сергеєв, Посол С. Погорельцев, президент УККА Тамара Олексій. Опісля відбулося дружнє спілкування і частування присутніх.

Промовляє Сергій Погорельцев.

Співає Ліля Остапенко.

Слово має Тамара Олексій.

Співають Ярко, Андрій і Юрій Добрянські.

АМЕРИКА І СВІТ

Б. Обама закликав Конґрес до створення нових робочих місць

ВАШІНҐТОН. — Президент США Барак Обама закликав законодавців прийняти законопроєкт вартістю майже 450 млрд. дол. для створення нових робочих місць в країні. Плян передбачає податкові пільги для малого та середнього підприємництва. Б. Обама оприлюднив свій плян у промові перед обома палатами Конґресу 8 вересня увечорі. Він сказав, що США переживають національну кризу і закликав законодавців до негайних дій, щоб пожвавити економіку і покращити життя людей. У своєму виступі Б. Обама закликав припинити політичні дискусії і зосередитися на економічних реформах в країні. Президент пояснив, що його пропозиція знизити податки для працівників і підприємств призведе до створення нових робочих місць у галузі будівництва, ремонту і модернізації автомобільних доріг і залізниць, летовищ, водних шляхів та шкіл. За словами Президента, його плян передбачає надання податкових пільг для компаній, які найматимуть безробітних, а також скорочення податків на прибутки працівників малого підприємництва. *(„Голос Америки")*

У Ню-Йорку відкрилася сесія Генеральної асамблеї ООН

НЮ-ЙОРК. — У Ню-Йорку 13 вересня увечорі розпочалася сесія Генеральної асамблеї ООН. Цього разу на ній головує Катар. На відкритті сесії представник Катару Насір Абдулаліз аль-Наср закликав учасників до об'єднання заради подолання кризи, яка виникла через різні точки зору щодо методів боротьби з неґативними наслідками зміни клімату. Також, за словами А. аль-Насра, нова влада Лібії – Національна перехідна рада – надіслала Генеральному секретареві ООН Бан Кі-Муну листа з проханням визнати її офіційним представником Лібії в ООН. Загалом, у рамках цієї сесії триватимуть і традиційні щорічні дебати, у яких візьмуть участь провідники більшости країн світу. *(Радіо „Свобода")*

Китай хоче допомогти Европі та США

ПЕКІН. — Китай готовий допомогти країнам Европи та США, перед якими постали фінансові проблеми, заявив прем'єр-міністер Китайської Народної Республіки (КНР) Вень Цзябао 14 вересня, відкриваючи міжнародний економічний форум в Даляні, так званий „літній Давос". Утім, про допомогу задарма не йдеться. Китай дав чітко зрозуміти, яку подяку хоче одержати від американців та европейців. Так, наприклад, Европейський союз (ЕС) повинен визнати китайську економіку ринковою. Цей статус має для КНР не лише символічне значення, він також надаватиме країні захист від антидампінґових скарг. Від США прем'єр вимагає більшої відкритости щодо інвестицій китайських фірм, а також скасування експортних обмежень. „Світова економіка повільно одужує, але нестабільність та невпевненість зростають", – сказав В. Цзябао. Він висловив переконання, що европейці та американці здатні впоратися зі своїми проблемами. Водночас Пекін готовий більше інвестувати в европейські країни та США. В. Цзябао також натякнув, що розраховує на „прорив" вже під час наступної зустрічі ЕС-Китай, що має відбутися в КНР 25 жовтня. *(„Німецька хвиля")*

В Іраку сталися теракти – 17 загиблих

БАГДАД, Ірак. — 17 осіб загинули 14 вересня внаслідок кількох вибухів у різних частинах Іраку. Найбільший випадок стався в місті Медхатія в центральній частині країни. Поблизу ресторану, де часто перебувають співробітники сил безпеки, вибухнув автомобіль. Загинули 13 осіб, ще 50 поранені. У провінції Анбар, на захід від столиці, на території військової бази вибухнула бомба, закладена у військову вантажівку. Загинули двоє військових, 10 поранені. Цього ж дня в одному з північних районів Багдаду бойовики обстріляли пост поліції, загинули двоє осіб. Нову хвилю насильства пов'язують з виведенням військ США, призначеним на кінець року. *(Радіо „Свобода")*

Оприлюднено звіт про свободу релігії у світі

ВАШІНҐТОН. — Коментуючи оприлюднений Державним департаментом США „Звіт про стан релігійних свобод у світі" Державний секретар Гіларі Клінтон 13 вересня зазначила, що репресії та порушення релігійних свобод „розпалюють сектантську ворожнечу" та „підбурюють екстремістів". Найгіршими порушниками релігійних свобод названо Бірму, Китай, Еритрею, Іран, Північну Корею, Савдійську Арабію, Судан та Узбекістан. Це ті країни, де уряд бере безпосередню участь чи дозволяє грубі порушення релігійних свобод, у тому числі переслідування, зловживання владою, дискримінацію та арешт представників релігійних меншин та активістів, а також заборону практикувати релігії, не санкціоновані урядом. США наклали санкції на шість з восьми країн-порушників, зробивши вийняток для Савдійської Арабії та Узбекістану. Загалом автори звіту дослідили стан дотримання релігійних свобод у 198 країнах світу у період з грудня до липня цього року. *(„Голос Америки")*

Прем'єр-міністер Бельгії залишає посаду

БРЮСЕЛЬ, Бельгія. — Прем'єр-міністер Бельгії Ів Летерм 14 вересня оголосив про свій намір залишити посаду глави уряду і обійняти посаду заступника Генерального секретаря Організації економічного співробітництва і розвитку (ОЕСР). У повідомленні зазначається, що Генеральний секретар ОЕСР Анґель Гуріа запропонував кандидатуру І. Летерма на посаду свого заступника. Рішення з даного призначення буде прийняте представниками країн-членів ОЕСР 16 вересня. У разі затвердження кандидатури, І. Летерм повинен буде приступити до виконання своїх обов'язків до кінця року. *(„День")*

У Лондоні відкрився найбільший торговельний центр Европи

ЛОНДОН. — У Лондоні 13 вересня відкрився найбільший торговельний центр Европи, розташований на сході міста. Під одним дахом зібрані 300 крамниць, 70 ресторанів, великий кінотеатр, кілька готелів, бовлінґ та касино. На урочисте відкриття прийшли тисячі людей. Червону стрічку перед входом розрізали посадник Лондону та Френк Луї, один з співзасновників цього центру. Влада оголосила, що у майбутньому перед новим торговельним центром облаштують зупинку швидкісного потяга „Евростар". Ф. Луї, співзасновник торговельного центру заявив, що „новий торговельний центр буде обслуговувати мільйони мешканців Лондону протягом кількох поколінь. Він стане місцем, яке обов'язково захочуть відвідати гості Олімпіяди наступного року і взагалі приваблять чимало відвідувачів". *(„5-канал")*

Ж. Барозу пропонує ввести єдині облігації еврозони

БРЮСЕЛЬ, Бельгія. — Президент Еврокомісії Жозе Мануель Барозу наполягає, аби Европейський союз став більш інтеґрованим для подолання кризи еврозони. 14 вересня він заявив, що запропонує проєкт облігацій еврозони, які дали б можливість країнам, які використовують евро, спільно позичати гроші. Такий захід може зменшити вартість запозичень для таких країн, як Греція, яка зіткнулася з глибокою борговою кризою. Однак Німеччина неодноразово висловлювала свою незгоду з цією ідеєю. *(Бі-Бі-Сі)*

Росія невдоволена намірами ЕС купувати газ без її участи

МОСКВА. — Европейський союз (ЕС) купує близько чверті свого газу в Росії і хоче диверсифікувати свої закупівлі, щоб зменшити енерґетичну залежність від Російської Федерації. Росія 13 вересня скритикувала рішення ЕС розпочати переговори з Азербайджаном і Туркменістаном щодо проєкту трубопроводу, який зможе постачати газ з Каспійського реґіону безпосередньо в Західну Европу. 12 вересня представники ЕС вирішили запропонувати договір щодо завершення спорудження Транскаспійського трубопроводу, який з'єднає Туркменістан з Азербайджаном через Каспійське море. Газ із цього трубопроводу буде транспортуватися у Західну Европу в обхід Росії. Росія в даний час розробляє трубопровід „Південний потік" у цьому ж реґіоні. Міністерство закордонних справ Росії заявило, що такий договір не бере до уваги міжнародну правову та геополітичну ситуацію у Каспійському басейні, а питання щодо транспортування природного газу мають вирішувати лише п'ять країн, які мають вихід до Каспійського моря – Росія, Туркменістан, Азербайджан, Казахстан та Іран. *(Радіо „Свобода")*

Російський корабель не пустили в Озівське море

МОСКВА. — Міністерство закордонних справ Росії вважає неправомірними вимоги України платити за проходження великого десантного корабля „Азов" через Керч-Єнікальський канал, оскільки це „суперечить міжнародним угодам". 8 вересня корабель „Азов", що йшов з Севастополя до Азова для участи у святкуванні Дня міста, українська сторона не пустила через центр реґулювання руху суден порту „Керч". Після цього командування Чорноморскої фльоти ухвалило рішення про проходження корабля в Озівське море іншим шляхом. *(Бі-Бі-Сі)*

Українка посіла друге місце на конкурсі краси „Міс Всесвіт"

Олеся Стефанко

САН-ПАУЛУ, Бразилія. — У конкурсі краси „Міс Всесвіт" 12 вересня представниця Анґоли Лейла Лопес здобула цей титул, друге місце посіла українка Олеся Стефанко, третьою стала Присціла Марадо з Бразилії.

Перед фіналом організатори також оголосили переможниць у номінаціях „Міс фотогенічність" і „Міс симпатія". Ними стали відповідно „Міс Швеція" Ронія Форнстедт і Ніколіна Лонкар з Чорногорії.

На початку фінального показу всі конкурсантки, що представляють 89 країн, вийшли на сцену, де дізналися імена 15 фіналісток, яких судді вибрали за підсумками попередніх змагань 8 березня. Ще одну учасницю вирішального етапу „Міс Всесвіт" було обрано за вислідами голосування глядачів в Інтернеті.

Фіналістки взяли участь у дефіляді в купальниках, потім 10 дівчат продовжили змагатися і вийшли на сцену у вечірніх сукнях. У третій частині конкурсу п'ять красунь відповідали на запитання інших учасниць. [На жаль, представниця України О. Стефанко відповідала російською мовою. – ред.]

О. Стефанко 22 роки, вона народилася в селі Ковалівка Івано-Франківської области, вчиться в Одеській юридичній академії. *(УНІАН)*

НА ТЕМИ ДНЯ

Росія погрожує Україні газогонами

Росія розпочала 6 вересня заповнювати газом газогін „Північний потік", який на дні Балтійського моря з'єднав Росію та Німеччину. Газовий кран відкрив особисто російський прем'єр Володимир Путін. Церемонія відбулася на компресорній станції під Виборгом неподалік фінського кордону.

Світова преса, за повідомленнями Бі-Бі-Сі, пише про запуск „Північного потоку" як про перемогу Росії і особисто В. Путіна. Провідні світові видання пишуть про те, як запуск „Північного потоку" може змінити балянс сил у питанні постачання російського газу до Европи.

Німецька газета „Шпіґель" відзначає, що російський прем'єр використав заповнення „Північного потоку" як можливість дошкулити Україні і як нагоду підкреслити свою особисту участь в успіхові проєкту.

Британська газета „Файненшел Таймс" пише, що запуск газогону „Північний потік" дозволить Росії позиціонувати себе як постачальника енерґоносіїв, менш чутливого до конфліктів з Україною, яка нині транспортує до 80 відс. російського газу. Якщо ж Росії вдасться запустити і „Південний потік", то Україна взагалі залишиться „у лещатах" і може втратити доходи від транспортування російського газу.

Італійська „Ля Република" пише: „У цей святковий день В. Путін думав, перш за все, про войовничі заяви українського провідника Віктора Януковича, який наполягає на зниженні ціни на російський газ і погрожує блькувати газогони, що знаходяться на території України".

Тим часом Росію непокоїть також проєкт газогону „Набуко" з Туркменії і Азербайджану до Австрії і Німеччини. На противагу цьому проєктові Росія разом з Італією пляную газогін „Південний потік" з Новоросійська до Варни в Болгарії. Про небезпеки цього проєкту для України пише журналістка Світлана Глаз з Єрусалиму.

Прем'єр-міністер України Микола Азаров нещодавно заявив, що країна має провести реструктуризацію енерґетичної системи України і провести ще одні переговори з російськими колеґами. Росія заявила, що погодиться на переговори лише за умови з'єднання „Нафтогазу" з „Ґазпромом" і передання Росії газотранспортної системи.

Значний рівень залежности України від імпорту енерґоносіїв, особливо природного газу, та значний рівень його споживання в країні, обумовлюють незадовільний стан її енерґетичної безпеки.

Одним з можливих шляхів зменшення енерґетичної залежности є диверсифікація імпорту газу, але бажання реалізувати будь-який її варіянт зустрічає ряд політичних і економічних перешкод. Про це експерти зазначали ще в 2005 році.

З того часу мало що змінилося, хоч би у відносинах з Росією. Газовий конфлікт триває і про це свідчать нові газові потоки Росії. Політичні аспекти в нафтогазовій сфері відіграють важливу ролю і можуть витісняти економічну доцільність на другий плян. Йдеться про спорудження газопроводу „Південний потік" як альтернативного проєкту „Набуко".

„Південний потік" Росія будує на противагу проєктові „Набуко", аби Україні було ще важче позбутися її міцних „братських" обіймів.

У чому ж, на думку росіян, переваги проєктів „Північного" та „Південного", чим це загрожує Україні та яка перспектива газової нитки „Набуко"?.

У 2007 році заговорили про „Південний потік" – спільний проєкт Росії, Італії та Франції, газові нитки якого проляжуть по дну Чорного моря з Новоросійська до болгарського порту Варна, а далі – до Італії та Австрії. В число діючих він має стати в 2015 році, його потужність 63 млрд. кубометрів газу на рік.

„Південний потік" просуває Росія, яка має велику зацікавленість до проекту, оскільки це надасть можливість продавати більше газу Европі, що, у свою чергу, надасть політичні переваги країні.

Росія фінансуватиме істотну частку проєкту, що забезпечить пряму підтримку його здійснення.

Проте „Південний потік" суттєво зменшує диверсифікацію поставок природного газу до зазначеного реґіону. Передбачається, що російське домінування у виробництві газу зростатиме до 91 відс., тоді як кількість постачальників газу і загальна безпека енерґопостачань зменшуватимуться.

Зараз через газотранспортну систему України в европейські країни йде транзитом 20 млрд. кубометрів російського газу. Введення в дію „Південного потоку" дозволить Росії стати монополістом і постачати газ Европі без України та Білорусі, що призведе до втрати Україною 770 млн. дол. прибутку від транзиту газу щороку. З цього приводу комісар Евросоюзу з питань енерґетики Ґюнтер Отінґер заявив (до речі, вперше), що виділення Евросоюзом фондів на модернізацію газотранспортної системи України залежить від ґарантії Росії на перекачування газу Европі, і порадив українській владі переконати російську сторону відмовитися від будівництва „Південного потоку" та профінансувати модернізацію української газотранспортної системи. У свою чергу, мета „Набуко" – об'єднати газові родовища Казахстану, Туркменістану та Азербайджану і дати блакитне паливо країнам Европи через Туреччину, Болгарію та Угорщину. У 2009 році Евросоюз включив проєкт „Набуко" до числа пріоритетних енерґетичних проектів, оскільки він дозволить диверсифікацію маршруту постачання газу в европейські країни і буде незалежним від ціни на паливо, які диктує Росія. Не секрет, що Росія купує в Туркменістані газ по 75 дол. за кубометр, а потім продає його за 250 дол. Разом з тим Росія здійснює політику відсікання для Европи альтернативного постачання газу з Туркменістану і Казахстану. Посиленню контролі Росії над постачанням газу з цього реґіону в Европу і Україну сприяє також відсутність альтернативного маршруту постачання, яким може стати проєкт „Набуко".

Таким чином, для Росії головна мета проєкту „Південний потік" – перешкодити „Набуко", і для цього Росія намагається закрити ринки і не допустити конкурентів, а також зберегти великі довгострокові контракти з Туркменістаном та іншими країнами-постачальниками палива для заповнення своєї труби.

Якщо російський газогін буде побудовано, він перетягне газ з Центральної Азії та Азербайджану в своєму напрямку, потенційно залишаючи менше газу для „Набуко". Будівництво „Південного потоку" мало б неґативний вплив на Европу взагалі, але особливо на ті держави, якими має проходити газопровід. Ці країни на 63 відс. залежать від російського газу, а в разі виключення Італії з цього списку ця залежність становитиме 85 відс. Росія хоче зміцнювати свій вплив на европейський ринок, обмежувати доступ конкурентам та контролювати експорт газу з каспійського реґіону.

На відміну від „Південного потоку" проєкт „Набуко" фінансується не державою, а підприємницькими структурами і потребує впевнености інвесторів, а будівництво російського газового потоку знищить даний проєкт, відріже прямий доступ Европи до газу з Азербайджану і Центральної Азії. Монополія над газом надасть можливість Росії впливати на цей реґіон. І це серйозна небезпека для економіки України.

Недооцінений козир України

Олександер Саліженко,
„День"

Потужний потенціял

Маємо тут на увазі сланцевий газ. Розмови українських чиновників про застосування нетрадиційних джерел енерґії задля енерґетичної безпеки країни наразі залишаються розмовами. Останні домовлености в цьому напрямі між Україною і США, попри їх велику перспективність, експерти оцінюють скептично.

Тему енерґетичної безпеки України з новою силою почали обговорювати після підписання в середині лютого меморандуму між українським та американським урядами про співпрацю в розвідці сланцевого газу на території України. Згідно з умовами підписаного меморандуму, фінансування геологічної розвідки та підвищення рівня кваліфікації українських спеціялістів, які працюватимуть у сфері видобутку газу, візьме на себе американська сторона.

Використання покладів альтернативного газу метану, який міститься у сланцевих та вугільних породах, потенційно може збільшити енерґетичну незалежність країни від імпортованого газу.

Перспективи України виглядають досить оптимістично. За статистикою, наразі в світі майже 15 відс. газу отримують зі сланців (найбільше ця галузь розвинута у США), а на території України містяться одні з найбільших покладів в Европі.

Але для практичного здійснення подібних проєктів Україні необхідні великі фінансові інвестиції, законодавство для енерговидобувної сфери та впровадження новітніх методів дослідження і видобутку нетрадиційних видів енерґії.

Все ж, на думку експертів, Україна має щонайменше на 30-40 відс. зменшити споживання енерґії і збільшити енерґоефективність. Покищо населення України споживає енерґії в три-чотири рази більше, ніж громадяни Центральної Европи.

Україна займає третє-четверте місце у світі за покладами сланцевого газу. Точного об'єму експерти не наважуються назвати, але сходяться на цифрі 30 трлн. кубометрів. Найбільші місця зосередження нетрадиційного газу в Україні – на Донбасі та в Карпатах. Це Донецька, Луганська, Дніпропетровська, а також Львівська і, можливо, Івано-Франківська області.

Кабінет міністрів уже узгодив проєкт видобутку сланцевого газу у Львівській області, де поклади складають близько 100 млрд. кубометрів, які зосереджені у дев'яти районах области. Львівський реґіон на даний час може розраховувати на 100 млн. дол. інвестицій на геолого-пошукові роботи, які триватимуть два-три роки.

Суттєвим недоліком даних джерел енерґії є велика собівартість видобутку газу, яка, за словами експертів, ніколи не зменшиться в порівнянні з витратами, які йдуть на видобуток природного газу традиційними методами. Наприклад, наразі собівартість сланцевого газу в США складає 85-90 дол. за 1,000 кубометрів, а на початку широкомаштабного видобутку вона складала 230-250 дол. за 1,000 кубів. Але українські експерти запевняють, що для України навіть ціна 250 дол. за 1,000 кубометрів є цікавою, тому що російський газ все одно коштує дорожче і з часом його ціна лише зростатиме.

Проте значних дивідендів від використання родовищ сланцевого газу варто очікувати не менш ніж через 10 років, бо лише на геологічну розвідку може піти до п'яти років.

В обхід монополіста

Незважаючи на те, що підписання меморандуму відбувалося на вищому державному рівні (з української сторони його підписував міністер енерґетики та вугільної промисловости Юрій Бойко, а з американської – Державний секретар Гілларі Клінтон), експерти оцінюють його не надто оптимістично. Це лише маленький крок, який нічого не ґарантує. Для отримання реального результату потрібно слідом за меморандумами підписувати контракти з конкретними фірмами. Україна до цього підписала вже велику кількість подібних меморандумів, однак, конкретних результатів дуже мало. Наприклад, раніше був підписаний меморандум про інтеґрування української енерґетики в енерґетичну систему Европейського союзу, але фактичних кроків з боку України в цьому напрямку зроблено не було.

Спроби української сторони віддалитись від російського монополіста були зроблені під час переговорів Президента Віктора Януковича з Уґо Чавесом про видобуток Україною нафти і газу у Венесуелі, а також транспортування нафтопроводом „Одеса-Броди" венесуельської нафти у бік Білорусі.

Прагнення віддалитися від

(Закінчення на стор. 11)

Хто має бути Героєм України?

В Україні 254 особам присвоєно звання Героїв України. Щороку цю найвищу в Україні нагороду отримують, в середньому, 19 осіб. Найбільшими героями президенти вважають ректорів, генеральних директорів, начальників служб та інших керівників. Таких налічується 145 з 254 нагороджених. Управлінці становлять 57.1 відс. нагороджених. Серед героїв 227 чоловіків і 27 жінок.

Нагородженим вручаються відзнаки двох різновидів – орден Держави за трудові заслуги (228 нагороджених) і орден „Золота Зірка“ за героїчний вчинок (26 осіб). Відзнаки виготовлені з золота.

Героям України надані численні пільги – збільшення пенсій, звільнення від усіх податків, безоплатна медична допомога і путівки в санаторії, поховання і встановлення надгробків за рахунок держави.

Звання героїв президенти присвоюють перед Днем працівника сільського господарства, Днем металюрґа, Днем шахтаря. Іноді звання Героя стає шляхом у велику політику. Забійник Павло Солтус отримав найвище званння і став народним депутатом на місце загиблого на полюванні Євгена Кушнарьова.

У 2002 році від звання Героя відмовився останній командир Української Повстанської Армії Василь Кук, Юрій Шухевич у 2006 році відмовився від грошей за звання Героя.

З 27 нагороджених посмертно 14 не були громадянами України, зокрема учасники Другої світової війни Олексій Берест і Михайло Василишин, Президент Карпатської України Августин Волошин, ліквідатори Чорнобильської катастрофи Микола Ващук, Василь Ігнатенко, Олександр Лелечко, Микола Тітенко, Володимир Тішура та інші.

Звання Героїв щедро присвоювали три останні президенти. Леонід Кучма нагородив спортовців Віталія Кличка і Андрія Шевченка, Володимира Литвина – за реформування політичної системи, утвердження ідеалів громадянської єдності і злагоди, а також сім мистців (художницю Тетяну Яблонську, письменника Павла Загребельного, співачку Софію Ротару та інших).

Віктор Ющенко нагородив ряд осіб, які загинули в ім’я України. Серед них Степан Бандера і Роман Шухевич, Олекса Гірник, який вчинив самоспалення на Тарасовій горі, Георгій Ґонґадзе, а також 21 мистця (Бориса Олійника, Аду Роговцеву, Ніну Матвієнко, Василя Зінкевича і посмертно – Василя Стуса, Володимира Івасюка й Анатолія Солов'яненка).

Віктор Янукович нагородив тільки одного діяча культури – незмінну солістку Національного будинку камерної та органної музики Ольгу Басистюк-Гаптар. За героїчний учинок наразі він не нагородив нікого. Серед нагороджених ним переважають управлінці.

У серпні цього року з волі В. Януковича Героями України стали машиніст гірничих машин Олександер Одноралeнко, начальник підземної дільниці з видобутку вугілля Сергій Лазуренко, бриґадир шахти Віктор Кошельник, вчителька Лариса Шитикова, артист Богдан Ступка, нагрівальник металу Микола Степаненко, Митрополит Української Православної Церкви Московського патріярхату Володимир (Сабодан) та інші.

У цей же час було позбавлено звання Героя України С. Бандеру та Р. Шухевича. Існує визначення, що героєм вважається той, хто жертвує собою заради суспільної справи. Варто поміркувати над тим, чому за сучасної влади Героями України стають управлінці, які не жертвують навіть майном, а не отримують звання, або позбавляються його люди, які віддали життя в боротьбі за Україну?

СВОБОДА *Пам'ятаймо про Україну!*

Газета заснована у 1893 році — Видає Український Народний Союз

Головний редактор – Рома Гадзевич
Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510
E-mail: svoboda@svoboda-news.com Website: www.svoboda-news.com
Postmaster, send address changes to:
Svoboda, P. O. Box 280,2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік $65.00, на півроку – $40.00. Для членів УНСоюзу
$55.00 річно, на півроку – $35.00. За кожну зміну адреси – $1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.
Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністратор – Володимир Гончарик (973) 292-9800 дод. 3041
e-mail: admin@svoboda-news.com
Керівник відділу оголошень – Марійка Осціславська (973) 292-9800 дод. 3040
Fax: (973) 644-9510
e-mail: adukr@optonline.net
Передплата – Марійка Пенджола 973) 292-9800 дод. 3042
e-mail: subscription@svoboda-news.com

ВЕРЕСЕНЬ В НАШІЙ ІСТОРІЇ

Підземна проба Чорнобиля

16 вересня 1979 року в центрі густонаселеного Донбасу, на шахті „Юний комунар“, було проведено підземний ядерний вибух, наслідки якого назавжди вплинули на життя Юнокомунарівська, передмістя Єнакієвого. Не зважаючи на назву, ця шахта – одна з найстаріших в Україні. У 1908 році її збудувало Російсько-бельгійське металюрґійне товариство. В давні роки тут добували багато вугілля, але з часом його запаси збідніли і шахта прийшла в занепад.

У 1979 році науковці і правителі СРСР вирішили провести у старій шахті, на глибині 903 метри, „науковий” експеримент – ядерний вибух. Це була божевільна ідея – проводити такий вкрай небезпечний дослід в густонаселеному місці. Але тоді ще не знали про Чорнобиль.

Ініціяторами експерименту вважають академіків Миколу Полякова та Михайла Садовського і міністра вугільної промисловости СРСР Михайла Щадова. Справжня мета нелюдського експерименту й досі зберігається у таємниці. А сучасні екологи дійшли висновку, що йшлося про вивчення довготривалого впливу підвищених доз радіяції на людей. Відтоді лікарі Донецького реґіону звернули увагу, що місцеві жителі хворіють і помирають з тими ж симптомами, що й чорнобильці.

У 1979 році мешканців Юнокомунаровська про вибух попередили, але сказали, що це будуть навчання з цивільної оборони. Зранку переповнені автомобілі вивозили людей за місто. Там, у полі, їх годували і частували горілкою. Багато хто відмовився їхати з міста, залишився вдома. Адже випав додатковий вихідний день. Ці люди, як виявилось згодом, стали першими потерпілими.

Ядерний заряд був виготовлений в закритому місті ядерників „Арзамас-16“. Це був триметровий металевий циліндр діяметром 80 сантиметрів. Камера для розміщення заряду була обладнана між вугільними пластами і перекрита залізобетонними перемичками завтовшки 6-10 метрів.

Шахту оточили військові підрозділи. Неподалік розташувались наукові лябораторії. Вибухом керував спеціяліст Інституту гірничої справи ім. Олександра Скочинського Микола Кусов. Опівдні з надр землі почувся гуркіт. Розлетілися вікна, обсипалися стіни.

Відразу після вибуху гірники спустилися у шахту і приступили до праці без будь-яких засобів захисту. На них чекала гірка доля. Люди, які того дня були близько до шахти, померли через кілька років від невідомих тоді хвороб.

Вибух витиснув під землею величезні порожнини, які заповнила радіоактивна вода. Тому епіцентр експерименту негайно блькували бетонними перекриттями, чим нібито надійно заховали смертельно небезпечні продукти ядерного вибуху. Але тепер радіоактивна вода просочується у підземні течії, у місцеві річки, зокрема в Сіверський Донець, який впадає у Дон. Наскільки це небезпечно, як у подальшому поведе себе „бомба уповільненої дії”, закладена під весь реґіон, покищо ніхто сказати не може.

У наш час гостро постало питання — що ж робити з радіоактивнозараженою шахтою. Ситуація ускладнюється тим, що вибух проводили московські спеціялісти.

У них знаходяться і всі документи з описом речовин, які використовували під час вибуху. Українським спеціялістам досі невідомо, яка радіоактивна речовина – плутоній, уран чи щось інше – містилась у капсулі. Смертність в 15-тисячному містечку висока, але медичним обстеженням жителів не піддавали. Офіційно вважається, що підземний ядерний вибух неґативно не вплинув на людей, але не всі згідні з цим твердженням.

З’явилася думка збереження шахти в ролі політехнічного музею під назвою „Український технолен‍д“. Передбачається, що музей збере на своїй території зразки промислових машин і механізмів, які розташують просто неба.

15 квітня цього року розпочалося приготування до підписання документів з приводу заснування „Технолен‍да“, але губернатор Донецької области Анатолій Близнюк 19 квітня заявив, що шахта „Юний комунар“ небезпечна для відвідин. 16 квітня було затримано міжнародну делеґацію, що прямувала на символічне закладення музею.

Жителі Юнокомунарівська сумно жартують, що місто їхнє — вічно молоде, бо до старости тут доживає небагато мешканців.

Л. Хм.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

На Донбасі – українська школа

Швидкоплинне красне літечко. 1 вересня вся Україна засяяла світлими дитячими личками, усмішками, букетами осінніх квітів, схвильованими серцями батьків.

У моєму рідному шахтарському селищі Розсипному найвища будівля – триповерхова школа, моя рідна і незабутня. Нині у мою школу поспішають уже наші онуки. Життя летить стрімко.

А я пам'ятаю, як в далекому вже 1968 році ми, вчорашні учні, йшли головною вулицею селища у велике самостійне життя.

Наше шахтарське селище, як і інші робітничі селища і містечка Донбасу – ніби кораблики у великому українському морі. Білі будиночки серед садків і виноградників. В чистеньких світлицях, в рушниках – образи, портрети родини, тонкомережані скатерті на столах і покривала на ліжках, аромат степового чебрецю і рідного дому.

В школі є затишна українська світлиця, в якій відбуваються українські весілля за звичаями старовинного села Грабового, веселі дитячі посиденьки, тижні української мови та культури, виставки картин місцевих аматорів про рідний край. Діти люблять свою світлицю і вчителів, що плекають і навчають рідної мови, зокрема Ларису і Галину Самійленків та Любу Силенко. Радо приймають в затишній світлиці гостей з заходу України, котрі дивуються: „Мешканці Донбасу, а так добре говорите українською мовою?".

Рідної мови навчили молодь українські філологи Наталя Нічик і Галина Малига. Засіяне добре зерно проростає добрими сходами. У всеукраїнському конкурсі Союзу українок дипломантами стали Артем Гарматенко і Оленка Саламаха. Їх готувала до конкурсу Інна Рибченко.

Почуття любови до України висловлюють у віршах діти з шкільної літературної студії „Вогники Донбасу".

Надія Кучер,
Тернопіль

Вірші членів студії „Вогники Донбасу"

Весна

Прийшла весна –
Гаї шумлять.
Прийшла весна –
Струмки біжать.
Летять пташки,
Трава росте,
І світить сонце золоте
Весь світ прокинувся від сну
І зустрічають всі весну.
Весна іде, радіє все,
Бо щастя знов вона несе!

Оленка Саламаха

Мій рідний край

Мій рідний край, тебе люблю!
Люблю – за що не знаю:
Можливо лиш за жовті ниви,
За свіжі водні ручаї,
А може лиш за пісню солов'їну,
Яка звучить вночі,
За те, що пахне рясноцвіт
А може,
за прозоре та блакитне небо,
Яке аж міниться
від сонячних промінь.
А може лиш за те,
Що ти такий красивий,
Ласкавий, добрий,
край мій рідний!

Надія Шевчук

Україна

Україна моя!
Ти як мати рідненька,
Україна моя!
Ти як ненька старенька.
Я без тебе не можу
І хвилини пробути,
А за це ти мені
Подаруєш майбутнє.
Недаремно для нас
Ти як рідная мати.
Незалежна Вкраїна,
Дай тебе обійняти!

Наталя Горбачова

Учасники виставки юних художниць в Розсипному.

Чи Ленін важливіший від Шевченка?

Сесія Ленінської районної ради більшістю голосів відмовилася підтримати запит Ігоря Бур'янова – депутата від Всеукраїнського об'єднання „Свобода" про скерування заяви до міської ради щодо перейменування Ленінського району на Шевченківський. Ідея перейменувати району виникла 22 травня цього року під час відзначення 150-річчя перепоховання в Україні Тараса Шевченка. Проти цього проголосували депутати фракції Партії Реґіонів на чолі з головою ради Валерієм Заботкіним. В. Заботкін заявив: „Ми всі, звичайно, шануємо і поважаємо Тараса Шевченка, але…". Але Ленін реґіоналам дорожчий.

Світлана Орел,
Кіровоград

Я теж втратила відчуття країни

Важко на серці від тих подій, що відбуваються в Україні. Тривога велика. Що буде з Україною? Яка доля чекає на неї при теперішній владі? І, коли ми нарешті зрозуміємо, що так жити не можна? Коли нарешті ми переймемося національною ідеєю українців? Коли ми нарешті зрозуміємо, що ніхто у світі за нас не зробить те, що ми маємо зробити самі (вигнати януковичів, азарових, табачників, симоненків). Я не знаходжу відповіді на ці болючі питання, і від того особливо боляче на душі. Я постійно плачу від власного безсилля, що нічого не можу зробити, щоб захистити Україну.

Вчора „Сільські вісті" видрукували статтю Юрія Луценка „50 днів Януковича – напівдурдом, напівконцтабір". Разів 10 її перечитувала. Хочу про свої враження написати Ю. Луценкові через „Сільські вісті".

Дуже влучно сказала активістка харківської правозахисної групи Інна Сухорукова: „Я втратила відчуття країни. Мені здається, що я перебуваю у великій божевільні. То ще й персонал у цій божевільні небезпечний для життя людей".

Я теж втратила відчуття країни".

Віра Оберемок,
письменниця,
село Русалівка,
Черкаська область

Критика В. Білецького – не на місці

У „Свободі" 5 серпня був опублікований лист Володимира Єфимова з Дніпропетровська „Про що пише д-р В. Білецький?". Дуже прикро та боляче читати в „Свободі" гіркі слова незаслуженої критики, спрямованої проти д-ра Володимира Білецького – професора Донецького університету, голови Культурологічного українського центру в Донецьку і його співробітників. Нам відома ця людина, справжній патріот України, неприхильний до сучасних українофобів, довголітній борець за справжню Україну.

Головним його досягненням було видання трьох томів гірничого словника. Доводилось йому по 15 годин на добу сидіти за комп'ютером. В тому центрі вийшло ряд праць з гірництва, над якими працювали до 100 спеціялістів, без належних фінансових оплат, на ентузіязмі. Ці ентузіясти видавали і місячник „Схід". Це справжні подвижники української культури. Ми вважаємо, що критика д-ра В. Білецького і його співробітників зовсім не на місці.

д-р Наталія Пазуняк,
д-р Петро Клюк,
Філядельфія

Від редакції: У листі В. Єфимова не було критики щодо наукової та громадської діяльности д-ра В. Білецького, а лише висловлено незгоду з позицією автора, який у своїй статті не згадав про негаразди в сучасній Україні.

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Короновано „Міс Союзівку-2012“

КЕРГОНКСОН, Ню-Йорк. — 13 серпня на Союзівці, Центрі Української Спадщини Українського Народного Союзу, завершенням ще одної успішної забави стала церемонія коронування „Міс Союзівки-2012“.

Ця шана припала Лялі Чопівській-Бенсон з Вашинґтону. Чин коронування виконала минулорічна „Міс Союзівка“ Арета Бойко.

„Міс Союзівка-2012“ є дочкою д-ра Ренді Бенсона та Лідії Чопівської-Бенсон, яка також була „Міс Союзівкою“. Л. Чопівська-Бенсон є студенткою Барнард-Коледжу Колюмбійського університету. Вона є випускницею 2010 року з Національної катедральної школи для дівчат, де одержала нагороду Національної спілки мистецтва та літератури за надзвичайну якість у чотирьох катеґоріях, нагороду Мистця року та була обрана промовцем на святі ґрадуантів. Матуру вона здала 2008 року в Школі українознавства ім. Тараса Шевченка у Вашінґтоні.

У Барнард-Коледжі Л. Чопівська-Бенсон виступає з „Кінгс Кравн Шекспірівською трупою“ та театральною групою „Номедз“. Вона виступала на Кепітал-Фріндж Фестивалі в Дізней-Ворлд та Білому Домі, є членом і вихованком Танцювального ансамблю Роми Прийми-Богачевської. Вона є парафіянкоюУкраїнської православної катедри св. Андрія, членом Пласту і клюбу „Капа Альфа Тета“.

Першою княжною стала Катерина Шевчик, дочка Ані та Романа Шевчиків з Йонкерсу, Ню-Йорк, яка є цьогорічною випускницею середньої школи в Йорктавні. Вона є активною танцюристкою, співає, грає на фортепіяні, була хореографом у музичній виставі своєї школи та опікується дітьми з вадами аутизму. К. Шевчик є президентом Йорктавнської танцювальної групи. Цієї осени вона стане студенткою Нюйоркського Стейтового Університету у Потсдамі.

„Міс Союзівка-2012“ Ляля Чопівська-Бенсон з мамою Лідією Чопівською-Бенсон, яка була Міс Союзівкою в минулому.

Звання другої княжни припало Катерині Овсяк з Керґонксону, Ню-Йорк, дочці Івана та Марії Овсяків.

К. Овсяк є ученицею кінцевого року середньої школи в Рондавт-Велі, де є членом драматичного клюбу та студентської ради. Вона розмовляє плинно еспанською мовою та є ученицею Школи українознавства. Її улюбленими зайняттями є українські танці, малювання, кераміка та драма.

Впродовж років вибором „Міс Союзівки“ займається Стефанія Гаврилюк, радна Українського Народного Союзу.

Кандидаток на „Міс Союзівку“ оцінюють за їхню поставу, діяльність в місцевій та українській громадах, знанням та відданістю до УНСоюзу і Союзівки, як і знанням про теперішні події в Україні.

Суддями цього року були Богданна Пужик, комендантка Табору спадщини на Союзівці, Мая Лев, радна УНС, і Роман Гірняк, адвокат і директор Школи українознавства у Бавнд-Бруку, Ню-Джерзі.

Цікавими також тієї суботи 13 серпня були виступи Сергія Фоменка („Фоми“) і Данила Денісова з славної рок-групи „Мандри“ з України. До танців на забаві грала оркестра „Світанок“ з Ню-Йорку.

Переможниці конкурсу (зліва): „Міс Союзівка-2012“ Ляля Чопівська-Бенсон, перша княжна Катерина Шевчик, друга княжна Катерина Овсяк.

Учасники імпрези (зліва): президент Українського Народного Союзу Стефан Качарай, „Міс Союзівка-2012“ Ляля Чопівська-Бенсон, Данило Денісов з групи „Мандри“, перша княжна Катерина Шевчик, Сергій Фоменко („Фома“) з групи „Мандри“, друга княжна Катерина Овсяк, перший заступник президента УНСоюзу Михайло Козюпа.

Фото: Андрій Гречак

Новий член УНСоюзу

Микола-Хуґо Колодій, син Елизабети і Василя Колодіїв з Мейплвуду, Ню-Джерзі, – новий член 234-го Відділу УНСоюзу. Свого внука забезпечили бабуся Оленка та дідусь Олег Колодії.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Письменник Василь Шкляр зустрівся з американськими читачами

СІЄТЛ, Вашінґтон. – Продовженням святкування Дня Незалежности України стала 27 серпня зустріч з відомим письменником, „батьком українського бестселера" Василем Шклярем, який прибув на запрошення президента Українського клюбу Петра Драгомирецького для презентації його останнього роману „Чорний ворон". Очевидно, що ні автор, ні його роман якоїсь особливої реклями не потребують, але не менш цікаво почути з перших вуст про його створення і подальшу долю – вихід на великий екран.

В. Шкляр став причетним до художнього висвітлення замовчуваної сторінки української історії, а саме – геройської боротьби українців-східняків за незалежну українську державу у 1920-их роках, тим самим розвінчуючи московські брехні, що самостійна Україна – це забаганки „австріяків-галичан", руйнівників „русского міра". Соборність Української держави ніби промовляла вже з самих гасел на прапорах повстанців –холодноярців: „І повіє новий вогонь з Холодного Яру..." (Тарас Шевченко) та „Ми поляжем, щоб волю і честь, рідний краю, здобути тобі" (Іван Франко).

А щодо екранізації роману, то автор бачить майбутній фільм про отамана Чорного Ворона, як бойовик – в кращому розумінні цього слова.Тому після збору фондів, чим вже займаються в Україні і в діяспорі, є думка запросити до роботи режисера-постановника, знаного у світовому кінематографі, як от, наприклад, поляка Єжи Гофмана чи американця Мела Ґібсона.

Автограф Василя Шкляра Українському національному музеєві.
Фото: Михайло Климчак

Про виховне значення кіна говорити не доводиться, хоча вже сама книжка і її герої зачаровують молодь. На підтвердження цього В. Шкляр наводить кілька прикладів. Під час презентації роману в зросійщеній Одесі театр на 1,200 місць не міг вмістити всіх бажаючих послухати автора, а присутні студенти юридичної академії, де ректором є колишній очільник Центральної виборчої комісії України Сергій Ківалов, що був головним фальсифікатором президентських виборів 2004 року, вивісили на балконі червоно-чорний прапор. А в Кривому Розі підійшла до письменника група зовсім молоденьких юнаків та дівчат і по-російськи серйозно запитала, де і як можна вмерти за Україну. Довелось відбутись жартом: „Ви молоді, краще „помирайте" від кохання".

„Але якщо серйозно, – каже автор „Чорного Ворона", – то надія в Україні тільки на молодь, виховану в незалежній державі позбавлену комплексів совєтської епохи".

Володимир Мигович

ЧИКАҐО. – 19 серпня український письменник, лавреат Шевченківської премії Василь Шкляр на запрошення Ілинойського відділу Українського Конґресового Комітету Америки відвідав фестиваль „Українські дні", присвячений 20-ій річниці Незалежности України. Його впізнавали на вулицях міста, його вітали юнаки і дівчата, на чиїх сорочках – фотопроєкція обкладинки улюбленої книжки „Чорний Ворон".

Гість відвідав Український національний Музей", побував у музейному архіві.

Перед ним відкрилися листи, писані з польського полону інтернованими українськими вояками.

В. Шкляр поділився думками щодо політичної ситуації в Україні, розповів про створення фільму за романом „Чорний ворон". Розпочато всенародний збір фондів, а тому важливо, щоб читачі в Америці підтримали цей проєкт.

Нагадаємо, що 17 квітня у Холодному Яру В. Шкляреві вперше в історії України вручили народну Шевченківську премію – це 255 тис. грн. (на 5,000 грн. більше, ніж офіційна), оскільки він попросив Президента України Віктора Януковича перенести вручення йому Національної премії ім. Тараса Шевченка на той час, коли при владі не буде Дмитра Табачника.

Цей вчинок справжнього патріота розворушив не лише українців, але й світову демократію, яка не сприймає ворожого до власної держави провладдя. Отримана народна премія стала початком благодійного фонду для створення фільму.

Марія Климчак

Під час зустрічі Василя Шкляра (крайній справа) з українцями Сієтлу.
Фото: Володимир Мигович

ПАСЕЙК, Ню-Джерзі. – Зустріч з Василем Шкляром відбулась 7 вересня у вщерть виповненій залі Української Централі. Присутні тепло привітали гостей, зразу відчулось родинна атмосфера. Голова Стейтової ради Українського Конґресового Комітету Америки Іван Буртик представив гостей і попросив В. Шкляра до слова.

Дякуючи за гостинність, В. Шкляр з подивом заявив, що, вперше перебуваючи в Америці, скрізь чує рідну мову, бачить українські церкви, школи і організації, тому душа його радіє. Він сказав: „Я знаю про вашу боротьбу у минулому, про вашу велику допомогу Україні, яка ще більше потрібна тепер. Повірте мені, що український народ дуже прислуховується до ваших голосів, а сучасна влада не хоче їх почути".

„Сучасна криза не вічна, підростає молоде покоління, яке з допомогою закордонного українства наведе порядок в Україні. Народ хоче знати правду, що стверджує високий попит на книжку „Чорний ворон", в якій говориться, що українці не приняли комуністичну окупацію, кривава боротьба повстанців тривала до 1930 року, що влада тримала у суворій таємниці перед світом. Тому ми вирішли створити художній фільм, щоб усвідомити народ про правду, яку від нього приховували раніше і приховують досі", – сказав В. Шкляр.

Після доповіді В. Шкляр вичерпно відповів на чисельні запитання присутніх, які винагородили патріота оплесками. Слід подякувати і жертвенній громаді, яка зібрала поважну суму датків на цей фільм. Одначе, письменник не взяв з собою жодного цента, просивши покласти гроші на окремий рахунок до часу, коли почнеться фільмування. Усі, хто хоче допомогти в здійсненні цього проєкту і пришле свій даток, будуть згадані у фільмі. Чеки виписувати на UCCA-FILM і висилати на адресу: UCCA- FILM, 851 Allwood Rd., Clifton, NJ 07012.

Під кінець зустрічі парох Української православної церкви о. Олег Жовнірович провів молитву за успіх проєкту. Зустріч закінчено співом Національного гимну України.

Перед зустріччю В. Шкляр відвідав меморіяльний цвинтар в Савт-Бавнд-Бруку, Ню-Джерзі, де після буревію була ще вода, але це не перешкодило йому понад три годин оглядати пам'ятники відомим українцям.

Іван Буртик

Зустріч в Українському національному музеї (зліва): Валентина Шкляр, голова Ілинойського відділу Українського Конґресового Комітету Америки д-р Олесь Стрільчук, Марія Климчак, Василь Шкляр, редактор інтернет-порталу Наталія Фіґель, Генеральний консул України в Чикаґо Костянтин Кудрик, архівар Михайло Климчак. *Фото: Юрій Фіґель*

Василь Шкляр (в центрі) серед учасників зустрічі в Кліфтоні, Ню-Джерзі.
Фото: Петро Рибчук

Закінчилося таборове літо на оселі СУМ Америки

ЕЛЕНВІЛ, Ню-Йорк. – Протягом літа на оселі Спілки Української Молоді Америки відбулися виховно-відпочинковий (110 таборовиків) та виховно-спортовий (70 таборовиків) табори.

Темою виховно-відпочинкового табору 17-30 липня були місяці року та свята. Під час занять таборовики розмальовували лелек до свята Благовіщення, писали писанки на Великдень, юначки плели вінки, а юнаки майстрували хрести для свята Купала.

До свята Покрови кожен змайстрував ікону, а до Дня Незалежности України відбулася парада, до якої кожен учасник змайстрував український прапор або інший символ у синьо-жовтому кольорі. Цікавим було ворожіння в Андріївський вечір та на свято Маланки. Та звичайно ж Різдво, до якого кожна кімната зробила свою різдвяну зірку та ходили з колядою.

Команда виховно-спортового табору на оселі Спілки Української Молоді Америки в Еленвілі, Ню-Йорк.

Під час спортового табору 31 липня-13 серпня юнацтво займалося тенісом, плаванням, легкою атлетикою, грало у софтбол, футбол та відбиванку. Всі тренувалися надзвичайно серйозно, адже попереду була Олімпіяда, під час якої відбулися змагання з спортивним табором „Чорноморська Січ" на Союзівці.

Відбулися змагання з тенісу, плавання, відбиванки, легкої атлетики та футболу. З копаного м'яча та відбиванки старші та молодші команди сумівського табору посіли перші місця. Відбулися також дві забави та ватра, під час якої кожна кімната повинна була підготувати скеч.

Сумівські табори закінчилися і юнацтво повернулося додому з піднесеним настроєм, медалями та відзнаками.

Оксана Бартків

Учасники спортового табору на оселі Спілки Української Молоді Америки під час занять з плавання.

Команда з тенісу під час спортового табору Спілки Української Молоді Америки.

СТОРІНКА ІСТОРІЇ

Пам'ятний день в парафії св. Архистратига Михаїла

ДЖЕНКІНТАВН, Пенсильванія. – Різдво Пресвятої Богородиці 21 вересня 1976 року було пам'ятним днем у парафії св. Архистратига Михаїла в Дженкінтавні, Пенсильванія.

Того дня, здолавши гори перешкод, відвідав парафію Патріярх Української Греко-Католицької Церкви Йосиф Сліпий. У великому духовному піднесенні та з невимовною радістю численна громада вітала свого пастиря.

Увечорі Патріярх Й. Сліпий у співслужінні о. Івана Прашка з Австралії, о. мітрата Маріяна Бутринського – пароха церкви свв. Володимира і Ольги у Чикаго й о. Лева Любинського – пароха місцевої церкви св. Архистратига Михаїла відслужив Службу Божу.

У своїй проповіді Патріярх висловив вдячність Господеві, що після всіх перешкод він може взяти участь в урочистостях, схвалив задум збудувати свій храм і закликав приступити до цього великого та нелегкого діла.

„Збудована церква буде скликати нас і наших нащадків на молитву, у ній будуть вінчатися та христитися, тут буде лунати слово Боже, що буде закликати нас до християнського життя", – сказав Патріярх.

Після Служби Божої Патріярх Йосиф поблагословив площу під будову майбутнього храму й уділив патріяршого благословення всім присутнім. На згадку про цю велику подію, на місці, де служилась Літургія, сьогодні стоїть пам'ятний хрест.

На цій посілості побудовано церкву-пам'ятник на прославу Патріярха Й. Сліпого. Землю під її будову освятив він сам, а наріжний камінь будови церкви освятив Митрополит Володимир Стернюк.

Гарний дерев'яний храм, побудований за проєктом архітектора Мирослава Німцева, поєднує старий і новий стилі церковної архітектури. Це єдина парафія в околиці Філядельфії, яка дотримується юліянського календаря та наших прадавніх звичаїв.

Сьогодні вже немає перших парохів о. Л. Любинського й о. Зенона Злочовського, немає багатьох з тих, що так віддано працювали для створення парафії. В парафії за цей час виросло нове покоління. Воно сьогодні перебирає працю в свої руки.

Ярослав Колодій

Українська католицька церква св. Архистратига Михаїла в Дженкінтавні, Пенсильванія, в зимову пору.

Діятиме Центр вивчення спадщини Патріярха Йосифа Сліпого

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – В листопаді цього року під егідою Товариства українців-католиків „Свята Софія" в США відчинить свої двері Центр студій, присвячених життєвому та творчому шляху першого Патріярха Української Католицької Церкви Йосифа Сліпого.

Урочисте відкриття Центру, що міститиметься в будинку Товариства за адресою 7911 Whitewood Rd., Elkins Park, PA 19027, заплановано на час пастирської візити до США Патріярха Святослава Шевчука.

Завданням Центру, покликаного утривалити пам'ять Патріярха Йосифа, є збирати, упорядковувати та аналізувати матеріяли про життя та творчість цього великого Ісповідника Віри.

В центрі уваги цих досліджень – тема „Патріярх Йосиф і діяспора", яка охоплюватиме його поїздки до Нового Світу та вплив на життя вірних. Центр відкриє свої двері для широкої громадськости, для науковців, студентів та вірних, яких цікавить життя першого Патріярха УГКЦ.

Центр, який працюватиме при Товаристві „Свята Софія", матиме автономний статус, свою кураторію й правильник. Його партнерами у цій діяльності будуть Музейно-меморіяльний комплекс Патріярха Йосифа Сліпого у його родинному селі Заздрість та Музей Йосифа Сліпого у Римі. Виявом цієї співпраці буде проведення щорічного заходу „День Патріярха" – вшанування його пам'яті науковою конференцією та літургічними Богослужіннями. Цю традицію започатковано 2009 року в Заздрості та продовжено 2010 року в Лондоні.

Патріярх Йосиф Сліпий

Товариство „Свята Софія", що його заснував Патріярх Йосиф Сліпий, запрошує усю українську громаду до плідної співпраці з новоствореним Центром студій його спадщини, який, сподіваємось, матиме вагомий позитивний внесок у справу беатифікації цього незламного Ісповідника Віри.

Ірина Іванкович

Інформації про Й. Сліпого можна знайти в електронному архіві „Свободи": www.svoboda-news.com

Недооцінений...

(Закінчення зі стор. 5)

російського „Ґазпрому" також помітне і в підписанні меморандуму з урядом США. Це досить чітко розуміють і в самому „Ґазпромі", представники якого, у свою чергу, заявили, що сланцева „чарівна паличка" не позбавить Україну газової залежности від Росії.

У цій ситуації показовою є непослідовність енерґетичної політики уряду України. Адже раніше українська сторона підписала договір з тим самим „Ґазпромом" про створення спільного підприємства з видобутку альтернативного газу з вугільних пластів, а також про дослідження глибоководних зон на шельфі Чорного моря. А тим чсом, як сказав президент Київського міжнародного енерґетичного клюбу Олександер Тодійчук, „російський монополіст сам відчуває дефіцит інвестиційних коштів і не володіє відповідними технологіями. Тобто нам все одно доведеться залучати інших фахівців й інвесторів".

В сьогоднішніх реаліях закордонний інвестор, на жаль, не готовий вкладати фонди в енерґетичну галузь України.

Це пов'язано з тим, що в Україні діє недосконала законодавча база видання ліцензій для розвідки та видобутку нетрадиційних видів енерґії. Також недосконалий закон про розподіл спільно видобутих корисних копалин.

Законодавчі невідповідності відлякують інвесторів середньої ланки, які мають малий лобістський потенціял.

А енерґетичні гіганти навіть за таких умов намагаються вийти на привабливий ринок. Зокрема, корпорації „Shell" і „Chevron" ще наприкінці минулого року надіслали в український Кабінет міністрів попередні заяви про участь в проєктах щодо нетрадиційних джерел газу. Також було підписано меморандум про розроблювання покладів сланцевого газу в Україні між Національною компанією „Нафтогаз" та нафтовою компанією „Exxon Mobil", яка займається подібним видобутком майже в 30 країнах світу.

За рахунок використання нетрадиційних джерел енерґії Україна може стабілізувати свою економічну та енерґетичну сферу. Це, по-перше, забезпечення попиту на газ у самій країні; по-друге, заощадження колосальних коштів на купівлі імпортних енергоносіїв; по-третє, створення нових робочих місць; по-четверте, зменшення ризиків нестабільности в постачаннях газу.

Але для цього українській владі необхідно створити реально діючі, а не формальні, інвестиційно-привабливі умови для чужоземного капіталу: зменшити корупційні і бюрократичні бар'єри під час оформлення дозволів на ведення робіт, забезпечити ефективну політику дереґуляції, надати державні ґарантії і підтримку.

Однак, покищо всі запевняння чиновників залишаються тільки словами – про це свідчать низькі показники надходження чужоземних інвестицій в Україну.

Подумайте про Ваше завтра
вже сьогодні!
Відкрийте рахунок ІРА,
щоб забезпечити своє
майбутнє без турбот.
3.15%
APY*
Пенсійні рахунки є забезпечені до 250,000 тис. долярів Державною Адміністрацією Кредитових Спілок - NCUA.
САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК
ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА
Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.
ГОЛОВНЕ БЮРО: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 TEL: 212-473-7310 FAX: 212-473-3251
КЕРГОНКСОН:
6325 Route 209
Kerhonkson, NY12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636
ЮНІОНДЕЙЛ:
226 Uniondale Ave,
Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097
АСТОРІЯ:
32-01 31st
Astoria, NY 11106
Tel: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458
ЛІНДИНГИРСТ:
225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989
ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:
Info@selfrelianceny.org
ІНТЕРНЕТ:
www.selfrelianceny.org
Поза Нью Йорком дзвоніть безкоштовно:
1-888-SELFREL
Your savings federally insured to at least $250,000 and backed by the full faith and credit of the United States government
NCUA
National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency
*APY - Відсотки у річному відношенні. Дивіденда - 3.10% нараховувана денно може бути змінена без попередження.

Виставка живопису Валерія і Маріти Васькових

Маріта Васькова

Валерій Васьков

ЧИКАҐО. – 26 серпня в Українському Національному Музеї відкрилася виставка живопису творчого подружжя Валерія і Маріти Васькових, які від 1999 року живуть і працюють у Лісабоні, Португалія.

Заслужений працівник культури України В. Васьков – людина відома і шанована на Буковині. Рідна Вижниця обрала його почесним громадянином міста. Саме він, працюючи керівником танцювального ансамблю „Смеречина" з 1968 року по 1998 рік, об'їздив з танцюристами пів світу. Разом з Народною артисткою України Софією Ротару їх вітала Америка.

Нагороди на міжнародних конкурсах у Франції, Німеччині, Бельгії, Чехії, Сербії, Польщі, Румунії – це вдячність европейців за професіоналізм аматорів танцювального мистецтва. Наприкінці 1990-их років ансамбль залишився без елементарних умов для творчої праці і В. Васьков виїхав до Португалії, де став одним з найкращих художників. 2000 року в Лісабоні відбулася перша персональна виставка В. Васькова.

Нині подружжя винаймає невелике приміщення під художній салон в одному з торгових центрів Лісабона. Їхні імена є у „Золотій книзі сучасних художників Португалії".

Своєрідний діялог через океан нової еміґрації в Португалії з українцями в Чикаґо перелився у творчу виставку. Несподівані зустрічі з колишніми учнями, які проживають у різних містах Америки, зворушили учителя. Один із них, Андрій Керничний, допоміг мистцям знайти дорогу до музею в Чикаґо. Відкриваючи виставку, віце-президент музею Лідія Ткачук розповіла про творчий шлях мистців, наголосивши, що за перші 10 років на еміґрації на їх рахунку вже понад 30 виставок у різних містах Португалії та інших країн Европи. В. Васьков подякував музеєві за співпрацю.

М. Васькова також має власні виставки. У серії її картин „Лісабон" вражає заробітчанський фолкльор і ці роботи найбільше купують лісабонці і туристи.

У картинах В. Васькова ми ніби чуємо наспіви Народного артиста України Василя Зінкевича, творчого побратима художника. Вони разом у 1962 році навчалися у Вижницькому училищі прикладного мистецтва, заклали самодіяльний танцювальний ансамбль „Смеричина." І ось зовсім нова тема у творчості В. Васкова – мати-буковинка з маленьким сином у сонячному промінні чужини, а над ними в журавлинім леті – між українським та американським урядами еміґрантська осінь. Ця робота нагадує швидше народну ікону з нерозгаданим кодом української долі.

Виставка триватиме до 18 вересня.

Марія Климчак

Валерій Васьков. „Дозріле літо" (акрилик). Фото: Марія Климчак

Українці Америки відзначили День Незалежности України

ЧИКАҐО

21 серпня українці міста відзначили 20-ту річницю проголошення державної Незалежности України за програмою фестивалю „Українські дні", який щорічно організовує Український Конґресовий Комітет Америки, відділ Ілиной.

На святкове відзначення прибули чільні представники української громади. На сцені вишикувався відділ Українських американських ветеранів (командир Петро Бенцак).

Свято відкрив заступник голови Ілинойського відділу УККА Павло Бандрівський, який був ведучим. Ветерани провели презентацію національних прапорів, оркестра виконала американський та український гимни, а відтак Владика Річард Семінак провів молитву.

З вітальним словом до присутніх звернувся голова відділу УККА д-р Олесь Стрільчук, який представив Дороті Брун з місцевого уряду, котра надзвичайно тепло говорила про Україну, проголошення її державної незалежности та від щирого серця бажала добра для України.

Особливою гостею на святі була Джекелин Бирнз, студентка журналістики на Норт-вестерн університеті, яка народилася в Америці, але дівчинкою опинилася з батьками у Казахстані, де зустрілася з колишніми українськими каторжниками Микитою Сорокою та Іванкою Запарнюк. Від них вона довідалася про нужденні умови життя, яких зазнавали репресовані українці.

На сцені – відділ Українських американських ветеранів.
Фото: Медія-портал VIDIA

Після представлення президії проклямацію від губернатора Патрика Квіна прочитав Юрій Панчишин, а відтак з вітальним словом звернувся до присутніх Генеральний консул України в Чикаґо Костянтин Кудрик.

Святкове слово виголосив гість з України, автор книжки „Чорний ворон", письменник Василь Шкляр. Він говорив про складну політичну ситуацію в Україні. Під час святкової частини В. Шкляреві та Дж. Бирнз були вручені грамоти від УККА.

В цьому році Українсько-Американська Федеральна Кредитова Спілка „Самопоміч" – щедрий меценат на підтримку різних громадських, молодіжних та релігійних заходів – відзначає своє 60-річчя. Тож до слова був попрошений її президент Богдан Ватраль, який висловив велику подяку творцям Спілки „Самопоміч".

Святкову частину закінчила оркестра молитвою „Боже Великий", яка продовжила імпрезу виконанням українських пісень.

У мистецькій частині ведучими були Мар'ян Шкрел, Світлана Угрин-Іванишин – редактор газети „Час і Події", Надія Ільків та гість з України – письменник Фідель Сухоніс.

На закінчення свята В. Шкляр сказав: „Українська діяспора в Чикаґо творить могутній національний простір Америки. Хочу побажати, щоб цей простір міцнів і ширився, бо там, де є ми українці, там є і Україна!".

Лука Костелина

Учасники свята в Чикаґо.

КЛІВЛЕНД

21 серпня в Святопокровському осередку Парми зібралась численна українська громада Великого Клівленду на чолі з Владикою Пармської Єпархії Іваном Бурою та священиками українських храмів.

Піднесеність створювали чарівні мелодії українських патріотичних пісень, різнобарвні вишивані строї присутніх. На сцені – державні прапори США і України, стяги українських громадських організацій Огайо, великий золотистий Тризуб і цифри „1991-2011".

Ведуча святкової імпрези Христина Скабик запросила до вступного слова голову Українських Злучених Організацій (УЗО) Огайо Ігоря Дячуна, який висловив упевненість, що нинішні негаразди в українській державі є тимчасові й Україна вийде на вірний шлях побудови сучасного европейського демократичного суспільства. Відтак, при фортепіянному супроводі Марії Іванків, учасники свята піднесено виконали Державні гимни США і України.

Школа українського танцю „Каштан" в Пармі виступила з хореографічною композицією „Привіт".

До слова Х. Скабик запросила пароха парафії Покрови Пресвятої Богородиці Української Греко-Католицької Церкви о. Михайла Дроздовського, який проаналізував нинішню ситуацію в Україні.

Вірш „Суверенна Україна" з піднесенням продеклямував Сергій Тука.

Теплим вітром з України війнуло, коли у святковій залі зазвучали пісні у виконанні квартету „Байда" у складі Любомира Якимова, Михайла Катрича, Ігоря Гниди, Петра Стойкова. Цей самобутній квартет, де керівником є Володимир Андрусишин, полонив серця шанувальників української пісні.

Віршований букет „Вірю в Україну" вплела у мистецький вінок Х. Скабик.

Незабутні хвилини радости подарували на святі українській громаді учасники ансамблю при відомому хорі „Дніпро". Під диригуванням Оксани Боднарчук, при фортепіянному супроводі Лариси Лоґен-Русняк ансамбль виконав ряд шедеврів пісенного мистецтва. Завершальним акордом прозвучав релігійний гимн „Боже, Великий, Єдиний".

Від імені управи УЗО І. Дячун щиро подякував організаторам свята.

Василь Романчук

Виступає квартет „Байда". *Фото: Оля Міґелич*

Співає хор „Дніпро".

На сцені – ансамбль „Каштан".

Українці Америки відзначили День Незалежности України

ІРОНДЕКВОЙТ, Ню-Йорк

28 серпня на майдані Ратуші міста Ірондеквойту біля пам’ятника 100-ліття Українського поселення в Рочестері відбулося святкування 20-ої річниці Незалежности України. Свято було організоване за активної участі Об’єднання українських американських організацій міста Рочестера, відділу Українського Конґресового Комітету Америки та Рочестерської української групи.

Ведуча програми Олена Ділай, професор математики Монро-коледжу, привітала всіх присутніх українською та англійською мовами. Серед почесних гостей були посадник міста Мері Джойс Д’Арізіо та головний секретар міського суду Ірена Шмігель.

О. Ділай представила українській громаді о. Ігоря Креховецького – пароха Української православної церкви св. Покрови; о. Романа Сидоровича – пароха Української католицької церкви Богоявлення, о. Романа Малярчука з Української католицької церкви св. Йосафата, Олега Лебедька і Тамару Денисенко з Української Федеральної кредитової спілки.

Розпочалося свято з внесення прапорів ветеранами американської армії Ігорем Гошовським та української армії Ярославом Андрушком під звуки гимнів США та України.

Молитву за Україну провів о. протоієрей І. Креховецький в присутності о. Р. Малярчука.

Українську громаду привітала з святом М. Дж. Д’Арізіо. Вона зачитала підписану нею ж Проклямацію Українського дня з нагоди 20-ої річниці Незалежности України, в якій закликала мешканців Ірондеквойту всеціло підтримувати Україну, захищати її незалежність та принципи демократії.

Прозвучала пісня „Любіть Україну” на слова Володимира Сосюри у виконанні Тані Беґіні.

З словом-зверненням до громади виступив о. Р. Сидорович, який підкреслив, що держава повинна захищати права своїх громадян, де б вони не були, і наголосив, що держава повинна бути „твердинею, сховком від бурі, тінню у спеку”.

У виконанні Оксани Андріящук прозвучали проникливі слова вірша „Мова єднання”. Ліза Манчова виконала пісню „Мамина сорочка”. З віршем „Ода до пісні” Романа Купчинського виступив Петро Кушнір.

У виконанні Марії Чепіль пролунав вірш поета Миколи Щербака „Україні”. Молоді виконавці під диригуванням Жанни Полянської-Вірло виконали пісню „Не сумуй, моя Вкраїно”. Пісню „Пшеничне перевесло” заспівали хористки Оксана Андріящук, Оля Білокінь, Оля Ванзяк, Єлисавета Кремінська, Марійка Воробець, Марійка Чепіль, Л. Манчова.

З щирим переживанням за долю великої страждениої держави виступила д-р Христина Гошовська, яка відзначила, що Україна виборює право стати рівноправною в світі, але ще багато суттєвих недоліків відкидає державу далеко назад.

Після доповіді продовжилась концертна програма, у якій виступили Юля Павлюк, М. Чепіль, Марія Дерещук.

На завершення концерту виступив Заслужений артист України Олег Чмир. Кожну пісню він присвячував певній українській темі, виконавши пісні „Рідна мати моя”, „Дивлюсь я на небо”, „Ніч яка місячна”, „Дівчино-рибчино молода” та багато інших. Виступ він пересипав народними усмішками, гуморесками Павла Глазового, власними думками про Україну та її народ.

На закінчення програма Т. Беґіні виконала пісню-молитву „Боже, Великий, Єдиний”, яку підхопили усі присутні.

Галина Лісова

Учасники свята 28 серпня в Ірондеквойті біля пам’ятника 100-ліття Українського поселення.

РОЧЕСТЕР, Ню-Йорк

19-21 серпня при парафії Української католицької церкви свмч. Йосафата в Рочестері відбувся Український фестиваль з нагоди 20-ої річниці відновлення Незалежности України.

Єпископ Стемфордської Єпархії Української Католицької Церкви Павло Хомницький відслужив Службу Божу в співучасті пароха церкви свмч. Йосафата о. Кирила Анджелова, сотрудника парафії о. Романа Малярчука, о. Романа Сидоровича – пароха церкви Богоявлення Господнього в Рочестері, о. Юрія Мельника і диякона Стефана Вісновського.

Співали хори українських молодіжних ансамблів з Торонто – жіночий хор „Левада“ і чоловічий хор „Оріон“.

Молитву Богородиці співала солістка Таня Беґіні у супроводі хорів, якими диригував Роман Ясінський.

Святкування продовжилося офіційною частиною, якою провадив голова організаційного комітету фестивалю Ричард Пучер.

На початок прапороносці винесли прапори США та України, а Т. Беґіні заспівала гимни обох держав.

Владика П. Хомницький благословив присутніх.

Доповідь виголосив Володимир Захарків з парафії свмч. Йосафата.

Від імени стейтової асамблеї та губернатора стейту Ню-Йорк Маріо Квомо член асамблеї Йосиф Морелі промовив до присутніх та прочитав вітальну проклямацію з нагоди 20-ої річниці Незалежности України.

Програма продовжилася урочистим концертом, у якому виступили хори „Оріон“ і „Левада“ (соліст – Заслужений артист України Віктор Шевель), скрипаль Василь Попадюк, духова оркестра „Аванґард“.

На закінчення мистецької частини о. К. Анджелов попросив присутніх заспівати молитву „Боже, Благослови Америку“ в супроводі оркестри „Аванґард“. Акомпаніямент на фортепіяні виконав Олександер Бачинський, програмою провадила Наталя Лахманюк.

Михайло Кобилецький

Учасники свята 19-21 серпня при парафії Української католицької церкви свмч. Йосафата в Рочестері.

Українці Америки відзначили День Незалежности України

ЛІГАЙТОН, Пенсильванія

Вокальний квартет „Казка" в присутності Українських американських ветеранів виконав гимни США та України. Фото: Христина Сизоненко

Традиційний танець „Привіт".

20 серпня на оселі Організації Державного Відродження України (ОДВУ) ім. Олега Ольжича відбулося відзначення 20-ої річниці Незалежности України.

Численні учасники свята зібралася довкруги зовнішної сцени, недалеко від великої залі оселі. На сцену вийшли в народних строях Павлина Головяк і Уляна Процюк, які, відкривши фестиваль, взірцево провели усю програму свята.

Вокальний квартет „Казка" в присутності Українських американських ветеранів виконав гимни США та України.

Програма включала музику, танці і співи. У ній брали участь Український танцювальний ансамбль оселі ОДВУ ім. О. Ольжича (хореограф Микола Бойчук), Український ансамбль „Казка", скрипалька Інеса Тимочко-Декайло, квартет „Брати Добрянські" і струнна оркестра „Фрейлинджер".

Увечорі відбулася забава під гру ансамблю „D. J. Captain Mike", яка тривала до 1-ої год. ночі.

21 серпня у каплиці оселі св. Літургію відслужив о. Євген Монюк в співучасті вівтарного служителя Юрія Дідули.

У проповіді о. Ю. Монюк зосередився на силі Божого провидіння, а Ю. Дідула, який недавно закінчив Український Католицький Університет у Львові, висловив свій патріотизм і любов до України.

Під час Божої Служби співав квартет „Брати Добрянські".

Богдан Пастушок

На оселі Організації Державного Відродження України ім. Олега Ольжича виступає струнна оркестра „Фрейлинджер".

ДЖЕРЗІ-СИТІ, Ню-Джерзі

Управа Українського народного дому та місцевий відділ Українського Конґресового Комітету Америки організували 24 серпня святкування Дня Незалежности. Представники українських організацій, жителі міста та гості прибули до міської ради, де відбулася урочиста частина.

За традицією свято відкрив заступник голови товариства „Самопоміч" у Джерзі-Ситі Ілля Шевчук. З привітанням виступив голова Народного дому Ігор Колінець, а від місцевого відділу УККА до присутніх звернувся голова відділу Зенон Галькович. З доповіддю про історію української громади міста та сучасний стан в Україні виступив заступник президента Української Американської Федеральної Кооперативи „Самопоміч" Ярослав Завійський. Від міської ради до присутніх звернувся посадник міста Джеремая Гілі, який вручив представникам українських організацій проклямацію, яка підтверджує що 24 серпня є в місті офіційним Днем Незалежности України.

Опісля всі перейшли на бальконі, де відбулося вивішення прапора України на міській вежі. Закінчення свята відбулося в Народному домі, де управитель Марія Фюрей підготувала обід, спонзором якого був місцевий відділ кредитівки.

Оксана Бартків

Після урочистої частини програми в Джерзі-Ситі, Ню-Джерзі, всі перейшли на балькон, де відбулося вивішення прапора України на міській вежі.

Учасники свята в Джерзі-Ситі, Ню-Джерзі.

Спостереження: як Київ в серпні зустрічав діяспору

КИЇВ. – Напередодні 20-ої річниці Незалежности України в Києві відбулися два досить важливі заходи, пов'язані з українською діяспорою, де я мав за честь бути делеґатом від Українського громадського об'єднання „Помаранчева хвиля" як складової частини Світового Конґресу Українців (СКУ). Це V Всесвітній Форум Українців, який тривав 19-21 серпня, і Річні загальні збори СКУ 21-23 серпня.

На Форум було запрошено 300 делеґатів: 100 зі східньої діяспори (країни колишнього СРСР), 100 – з західньої (Америка, Европа і Австралія) та 100 – з України.

Неоднозначне ставлення суспільства в Україні до Форуму спричинене в основному проблемою фінансування – йдеться про бюджетні гроші, які розподіляються через Кабінет міністрів України.

Основна мета УВКР – співпраця і координація громадських українських організацій в Україні та діяспорі і їхня співпраця із владою України.

Стосовно ефективности і обсягів здійсненої роботи, то пролунало чимало критики на адресу керівництва УВКР, зокрема у виступі Івана Драча в перший день роботи Форуму.

Основною організацією в структурі УВКР є СКУ – організація, абсолютно незалежна від влади України. Вона має більш як 40-літню історію і представляє інтереси 20-мільйонної громади українців з 32 країн світу. СКУ був визнаний неурядовою організацією у Економічній та соціяльній раді ООН у 2003 році.

Відкриття Форуму в Національній опері України почалося з молитви Патріярха Філарета. Заля була вщерть наповнена представниками діяспори, відомими колишніми і теперішніми урядовцями, політичними та громадськими діячами. Серед них – перший Президент України Леонід Кравчук і радниця теперішнього Президента Віктора Януковича Ганна Герман. Остання стала свідком відвертого обурення, яке висловила заля на зачитане міністром закордонних справ Костянтином Грищенком привітання від Президента Віктора Януковича. Сам Президент не наважився прийти на Форум.

Як завжди відверто і конструктивно виступив президент СКУ Євген Чолій.

У багатьох виступах лунали конкретні вимоги про припинення політичних репресій, неприпустимість повернення в радянське минуле, негайну відставку міністра освіти Дмитра Табачника, та чіткі орієнтири на західньоевропейські цінності.

В наступні дні робота Форуму тривала в залі Народного Будинку і була поділена на секції. У праці секції „Новітня хвиля міґрації та міґраційна політика України" я брав безпосередньо участь. Секція розмістилась в готелі „Козацький" в невеличкій кімнаті, яка не змогла вмістити всіх бажаючих.

На наше превелике здивування, голова секції Олександер Шокало запропонував нам готову резолюцію з питань трудової еміґрації, розроблену напередодні в Україні людьми, які ніколи не були еміґрантами, як і сам голова секції.

Ходу представників громади Володимирською вулицею перепинили загони спеціяльного призначення.

Виникла певна напруга, ми перейшли у більшу залю. Там під час голосування виявилося, що частина людей в залі, які голосували, не є еміґрантами, не мали делеґатських повноважень і, згідно зі статутом, не мали права голосу. Відтак ми, делеґати-еміґранти, прийняли рішення відкинути запропоновану резолюцію, переобрали секретаря і, не дивлячись на те, що час, відведений для роботи секції, давно закінчився, за декілька годин колеґіяльно створили нову резолюцію – з врахуванням конкретних проблем еміґрантів.

Зокрема йшлося про пашпортне питання, збільшення консульських працівників з числа трудових еміґрантів для пришвидшення надання послуг, питання пенсійного забезпечення, здешевлення авіяперевезень трун та допомоги при перевезенні безнадійно хворих, виборчого права еміґрантів, правову допомога нелеґалам, допомогу суботнім школам і незалежним громадським українським мас-медіа, про прозорість витрачання державних фондів на потреби розвитку українських громад у світі.

В останній день роботи відбулась звітно-виборна частина Форуму, де окрім голів секцій звітувала контрольно ревізійна комісія про фінансовий стан УВКР. Опісля Номінаційна комісія представила двох кандидатів на пост голови УВКР – колишнього заступника голови УВКР Михайла Ратушного і представника „Нової української хвилі" еміґрації Мирославу Роздольську. Більшістю голосів було обрано новим головою УВКР М. Ратушного

Після завершення Форуму в цей же день почалися загальні річні збори СКУ в приміщенні Києво-Могилянської академії. У них взяло участь близько 130 делеґатів і гостей із 26 країн світу. На них виступили М. Ратушний і його попередник Дмитро Павличко, який наголосив на необхідності підготування „Майдану 2". Мирослав Маринович наголосив на моральній кризі сучасного суспільства.

Опісля звітували президент СКУ Є. Чолій і генеральний секретар СКУ Стефан Романів та члени Екзекутивного комітету. На другий день після звітів голів рад і комісій СКУ слово мав президент Могилянки С. Квіт. Він наголосив на постійному тиску, який відчуває академія з боку існуючої влади. Саме в цей день офіційно подавався судовий позов академії проти міністра освіти Дмитра Табачника.

Голова київської міської організації Всеукраїнського товариства „Меморіял" Роман Круцик у своєму виступі наголосив про необхідність радикального опору чинній диктатурі в Україні.

В тому ключі говорив і колишній президент СКУ Аскольд Лозинський.

Робота круглих столів проводилась у формі дискусій, де доповідачам могли задати запитання присутні у залі депутати і гості зборів. М. Маринович доповів про проблеми дотримання і захисту людських прав і свобод українців.

Проте найцікавішим виявився останній день роботи. Програмою був передбачений круглий стіл на тему „Державна програма співпраці з закордонними українцями на період до 2015 року, та можливості отримання неурядової допомоги".

Слово для доповіді і звіту мав начальник відділу Міністерства закордонних справ Олексій Зарицький.

Після доповіді він ніяк не міг дати собі ради з конкретними запитаннями з залі, які стосувались реальної допомоги конкретним громадським організаціям за кордоном. Адже за словами посадовця останнім часом було виділено і реалізовано з бюджету України на підтримку світової діяспори 90.7 млн. грн. Також лунали запитання, пов'язані із нагородами для діячів діяспори. За словами делеґатів з Росії, до нагород представлене майже поголовно все козацтво в Росії, яке нічого спільного з українством не має.

Зокрема моє запитання стосувалося того, чи й справді (згідно з доповіддю чиновника) від громадських українських організацій США не надходило до України жодних прохань про допомогу (свого часу наше об'єднання зверталось за допомогою в Генеральне консульство України в Чикаґо щодо підручників для українських суботніх шкіл). Також згадав про наше громадське „Незалежне радіо". Воно, на відміну від російськомовних медіа по світі, не отримувало від України жодної копійки.

Чиновник знову не зміг навіть приблизно сказати, в які країни пішли ті 90.7 млн. грн. Є. Чолій запитав, скільки часу відомству цього чиновника потрібно, аби дати конкретну відповідь.

Відтак головуючий офіційно заявив, що якщо до 1 жовтня не буде відповідної інформації з боку Міністерства закордонних справ, то СКУ оприлюднить на своєму сайті офіційного листа з цього приводу. Опісля продовжились звіти голів крайових організацій, де я мав за честь прозвітувати про роботу об'єднання „Помаранчева хвиля".

Хоч 22 серпня почав роботу ще один Форум (на цей раз вперше зібралась молодь української діяспори), більшість делеґатів і гостей пішла на віче-протест, організований Комітетом опору диктатурі, 24 серпня, на самий День Незалежности.

На площі перед пам'ятником Тарасові Шевченкові зібралося не менше 10 тис. людей. Представники опозиції принесли до пам'ятника букети квітів.

Першим слово мав колишній політв'язень Левко Лукяненко. Від діяспори слово мав А. Лозинський. Д. Павличко відзначився і тут, заявивши, що давно пора сховати різнобарвні прапори і стати під одну державну символіку.

Багатотисячна колона рушила вулицею Володимирською. Метрів за 400-500, за Будинком вчителя, на нас чекав кордон міліції. За мить він був подоланий. Міліціонери поспішно сховались в наперед передбачуваних проходах. Але ще за кілька метрів вулиця була перекрита вже металевими щитами загонів спецпризначення, за якими в кілька рядів стояли військові в повному обмундируванні. Почались перші сутички – вирвані щити і шоломи, бризнув сльозогінний газ...

На Хрещатику впадали у вічі два табори – прихильників Юлії Тимошенко і її противників. Міліціонерів і охоронців тут було більше, ніж самих протестуючих. Натовп періодично скандував „Свободу Юлі!" та „Банду геть!", гучномовці періодично глушили ці заклики.

Кількість міліції постійно збільшувалася і віче з часом розчинилося в морі людей, які почали вже слухати головний концерт країни. Серед виконавців переважали російськомовні. „Найукраїнськішими" виглядали Тоня Матвієнко, Руслана Лижичко та „Танок на Майдані Конго" – ці хлопці з Харкова чи не єдині звернулись до присутніх з традиційним закликом „Слава Україні!". Приємно вразила українською мовою відома співачка з Криму – Джамала (Сусана Джамаладінова).

Майдан розійшовся, делеґати розлетілись по світу, але вогонь невдоволення не погас. Внутрішня пружина в народі давно стиснена і чекає свого моменту.

Ігор Худик,
голова Української
громадської організації,
„Помаранчева хвиля",
Чикаґо

Річні загальні збори СКУ відбулися в Києві

КИЇВ. – 21-23 серпня в Культурно-мистецькому центрі Національного університету „Києво-Могилянська академія" відбулися річні загальні збори Світового Конґресу Українців (СКУ), в яких узяли участь понад 170 делеґатів і гостей з 26 країн світу.

Під час відкриття зборів президент СКУ Євген Чолій привернув увагу до того, що причиною їхнього проведення в університеті стала солідарність СКУ з боротьбою цієї вищої школи проти згортання демократичних основ у сфері освіти в Україні.

Учасники зборів в Києві (зліва): Євген Чолій, Марія Юрікова та Дмитро Павличко.

Після спільної молитви, яку провели Владика Української Греко-Католицької Церкви Богдан Дзюрах та Митрополит Української Православної Церкви Київського Патріярхату Адріян Старина, учасників зборів привітали президент університету Сергій Квіт, заступник глави представництва Европейського союзу в Україні Марія Юрікова, президент Києво-Могилянської фундації Марта Фаріон, заступник голови Всеукраїнського об’єднання „Батьківщина" Григорій Немиря, проректор Українського Католицького Університету Мирослав Маринович, голова Київської міської організації Товариства „Меморіял" Роман Круцик, новообраний та попередній голови Української Всесвітньої Координаційної Ради Михайло Ратушний і Дмитро Павличко та директор Міжнародного інституту освіти, культури та зв’язків з діяспорою Ірина Ключковська.

Президент СКУ зачитав привітання від Верховного Архиєпископа Української Греко-Католицької Церкви Святослава (Шевчука) та від тимчасово повіреної у справах Посольства Канади в Україні Каті Чаби.

Учасники зборів заслухали доповідь Є. Чолія про діяльність СКУ за минулий рік та звіти членів Екзекутивного комітету і частково – звіти голів рад і комісій СКУ.

Протягом наступних двох днів було представлено звіти голів рад і комісій СКУ, представників українських крайових центральних репрезентацій, світових надбудов і крайових організацій СКУ та порушено ряд статутних справ.

* * *

24 серпня відбулась перша офіційна зустріч проводу СКУ з Патріярхом Української Греко-Католицької Церкви Святославом (Шевчуком), у якій узяли участь президент Є. Чолій, генеральний секретар Стефан Романів та попередній президент Аскольд Лозинський.

Під час зустрічі йшлося про сучасні події в Україні та в українській діяспорі, про важливість участи світового українства в розбудові незалежної України.

* * *

25 серпня у Патріяршій резиденції відбулась зустріч президента СКУ Є. Чолія з Патріярхом Української Православної Церкви Київського патріярхату (УПЦ КП) Філаретом. Було обговорено сучасні події в Україні, у тому числі й про утиски УПЦ КП.

* * *

26 серпня президент СКУ Є. Чолій разом з президентом Конґресу Українців Канади Павлом Ґродом зустрівся з начальником Головного управління з розслідування особливо важливих справ Генеральної прокуратури України Андрієм Курисем.

Президент СКУ заявив про велику стурбованість світового українства тиском владних структур України на політичну опозицію, зокрема характером ведення судового процесу над Юлією Тимошенко. Він також наголосив, що СКУ й далі досліджуватиме хід судових процесів над політичними опонентами в Україні.

СКУ

Фестиваль „Дзвони Лисоні" відбувся на горі січового стрілецтва

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область. – На славній горі Лисоні 4 вересня відбувся VI реґіональний фестиваль стрілецької та повстанської пісні „Дзвони Лисоні".

Під урочисте виконання Державного гимну України на щоглі затріпотів синьо-жовтий прапор, який підняв почесний гість фестивалю, син Героя України Романа Шухевича – Юрій Шухевич.

Священики різних конфесій відслужили Молебень в пам’ять про Українських Січових Стрільців, котрі 95 років тому, у серпні-вересні 1916 року, вели запеклі бої з російськими військами. Геройською смертю полягло понад 100 стрільців.

У вітальному слові голова обласної ради Олексій Кайда зазначив: „Це історія, яку не можна переписати, бо вона – жива. Самопосвята борців повинна стати взірцем для нас у справі захисту і розбудови Української держави".

Палкими були промови народного депутата України, голови Союзу Українок Лілії Григорович, представників місцевої влади, щирих патріотів нашого краю.

На Лисоні силами громади зведено величний пам’ятник і каплицю.

На сцені виступили творчі колективи та виконавці з Тернопільської, Львівської, Волинської, Івано-Франківської, Рівненської областей – гурт „Оркестра волі" з Тернополя, співаки Остап Стахів і Софія Федина зі Львова, хор „Сурма" з Рогатинщини, гурт „Співай, козаки" з Бібрки та інші.

Почесний гість фестивалю, син Героя України Романа Шухевича – Юрій Шухевич (сидить другий зліва). *Фото: Тетяна Будар*

Учні та вчителі Бережанської гімназії ім. Богдана Лепкого біля пам’ятника на горі Лисоні.

Відбулися зустрічі з представниками видавництва „Літопис УПА" та інших видавництв, виставка українських бойових нагород 1914-1952 років, спеціяльне погашення листівки, випущеної до 200-ліття Маркіяна Шашкевича та 95-ліття боїв на Лисоні.

Група бережанців здійснила похід вздовж Золотої Липи – річки, оспіваної січовими стрільцями. На Лисоню з Підлисецької гори Білої патріоти принесли землю саме в день фестивалю.

Юні пластуни-таборовики весь час підтримували стрілецьку ватру, вогонь якої повезли у всі населені пункти району. У рамках акції „Підтримай вогонь Лисоні" стрілецькі ватри запалали на багатьох вершинах Бережанського краю.

Тетяна Будар

Свято на честь Пересопницького Євангелія

ПЕРЕСОПНИЦЯ, Рівненська область. – 29 серпня у селі, де 450 років тому народилася рукописна реліквія – Пересопницьке Євангеліє, відбулося широкомаштабне відзначення знаменного ювілею.

Село примножилося низкою архітектурних споруд – культурно-археологічним центром, музейним комплексом під відкритим небом „Княже місто“, фортифікаціями у древньому стилі. До Пересопниці пролягли асфальтовані шляхи. У селі з’явився довгоочікуваний природний газ. Причепурилася місцева церква, благоустроєно об’єкти соціяльно-культурного призначення.

В цілому з бюджетних асиґнувань, різних меценатських вкладень на підготування та проведення свята використано до 50 млн. грн.

У програму святкування, на яке завітав Президент України Віктор Янукович, увійшло чимало цікавих заходів. Зокрема, відбулася військово-історична реконструкція часів княжої доби. Багатьох учасників та гостей зібрали ярмарок „Музейні гостини у Пересопниці“, деґустація поліських страв на фестивалі „Кулінарна спадщина“.

Відбулися також „Пересопницькі читання“ (доповіді науковців, показ документальних фільмів, презентація ювілейної монети, погашення немаркованого конверта, виступи фолкльорних колективів).

Завершальним акордом свята став ґалаконцерт Міжнародного фестивалю духовної музики „Блага вість Пересопниці“ з участю художніх колективів з України, Росії, Польщі, Сербії, Болгарії.

Євген Цимбалюк

Пам’ятник творцям Пересопницького Євангелія.

Проведено Всеукраїнський вишкільний табір „На Дніпрових порогах“

Учасники табору „На Дніпрових порогах“.

ПЕРУН, Запорізька область. – З нагоди 20-ої річниці Незалежности України 13-21 серпня в селі відбувся перший Всеукраїнський вишкільний табір „На Дніпрових порогах“, організований Запорізьким обласним об’єднанням Товариства „Просвіта“ ім. Тараса Шевченка, Тернопільським обласним об’єднанням Всеукраїнської молодіжної громадської організації „Молода Просвіта“ та громадською дитячою козацькою організацією „Молода Січ“ за підтримки активістів села.

Таборували 40 представників молодіжних та дитячих громадських організацій віком від 10 до 28 років з Тернополя, Дніпропетровська, Одеської та Запорізької областей. Опікувались дітьми 10 старшин-інструкторів різного напряму.

Програма передбачала теоретичні та практичні заняття з історії державотворення України, діяльности Товариства „Просвіта“, козацькі ігри та забави, лекції з виховання молоді на засадах патріотизму, поширення найкращих звичаїв українського народу, здорового способу життя та козацьких традицій.

Таборовики вчилися українських пісень біля вечірньої ватри, розповідали леґенди та перекази про Дніпро та його пороги, веслували на човнах, ходили у похід на острів Таволжанський та на „Плоский камінь“, купалися у Дніпрі, ловили рибу, власноруч варили їжу. Незабутньою стала фолкьорна експедиція у сусідні села Перун та Орлівське.

Таборовики навчалися в спортивній школі бойових мистецтв „Пернач“.

Запорізьке обласне об’єднання „Просвіти“ вже збирає заяви на таборування в наступному році. Електронна пошта: prosvita-zp@ukr.net.

Олег Ткаченко

Відбулась презентація видання про відомого вченого-музикознавця

ДРОГОБИЧ, Львівська область. – 5 травня в актовому залі державного педагогічного університету ім. Івана Франка відбулася презентація-концерт видання „Людомир Філоненко. Біобібліографічний покажчик", випущеного у дрогобицькому видавництві „Поступ" до 50-річчя від дня народження д-ра Людомира Філоненка – відомого науковця, музикознавця, піаніста-педагога, завідувача катедри музикознавства та фортепіяно, голови Дрогобицького осередку Наукового Товариства ім. Шевченка (музикознавчо-фолкльористична комісія).

Ювілейний біобібліографічний покажчик підготували доцент Олександра Німилович, проф. Микола Зимомря, педагог Зіновій Філоненко.

У покажчику представлено науковий доробок ювіляра, який налічує понад 200 наукових праць, відгуки видатних вчених, біографічні дані та матеріяли про Л. Філоненка.

На презентації-концерті виступили відомі діячі музичної освіти і культури Степан Дацюк, Микола Ластовецький, Леонід Оршанський, Любомир Сікора, Петро Гушоватий, Корнелій Сятецький, О. Німилович.

Учасники презентації книги „Людомир Філоненко. Біобібліографічний покажчик". В центрі – Людомир Філоненко.

Концертна програма вечора відзначалася художньо довершеними представленнями різностильових композицій. Виступили учні Л. Філоненка Уляна Конарська, Марія Деменко, Яна Лензіон, Христина Лозанчин.

В інтерпретації Олеся Корчинського прозвучав маловідомий твір Василя Пащенка „Полонез", присвячений Тарасові Шевченкові. Джазові імпровізації на тему пісні Ярослава Барнича „Гуцулка Ксеня" талановито представив фортепіянний дует у складі О. Корчинського та Л. Філоненка.

Зачарув залю квартет дерев’яних духових інструментів у складі студентів Олега Веселовського, Василя Левковича, Назара Казіва та керівника ансамблю – старшого викладача катедри народних інструментів та вокалу Михайла Тиновського.

Сольоспів Остапа Нижанківського „Не видавай мене, мати" виконала доцент Ірина Кліш, а партію фортепіяно – О. Німилович. Під гнучкий супровід О. Корчинського прозвучав романс Я. Барнича „Ох, соловію" у надхненній інтерпретації К. Сятецького.

Кульмінацією концерту став фортепіянний квартет у складі Уляни Молчко, О. Німилович, О. Корчинського, Л. Філоненка, який виконав віртуозний твір Карла фон Вебера „Запрошення до танцю".

Піднесений настрій імпрези надало слово В. Барвінського, який відзначив, що Л. Філоненко у житті завжди залишається „чуйним педагогом, діяльним музикологом, працьовитим завідувачем катедри університету, добрим сім’янином, доброзичливою людиною у взаєминах з колеґами та студентами".

Уляна Молчко,
доцент Дрогобицького державного педагогічного університету ім. Івана Франка

Новосілля „Української родини“

ТЕРНОПІЛЬ. – Тернопільська доброчинна організація „Українська родина“ діє 18 років. До її складу входять діти-сироти та їхні опікуни, багатодітні родини, самотні люди похилого віку, інваліди. Усі ці роки „Українська родина“ не мала грошей на оплату оренди. В’ячеслав Негода, який раніше очолював міську владу, виділив приміщення в одному з колишніх дитячих садочків, але відбулися вибори й новий міський голова неґативно поставився до цього важливого питання.

Проблемою перейнявся генеральний директор видавництва „Збруч“ Богдан Куневич, який виділив приміщення для зберігання гуманітарних вантажів, що надсилали їх люди доброго серця з багатьох країн Европи, а також США й Канади.

Нарешті „Українська родина“ справила новосілля в просторому й світлому приміщенні. Цим вона завдячує директорові видавничо-поліграфічного комбінату „Збруч“ Володимирові Карнаухову, з дозволу якого виділено приміщення, яке потребувало значного ремонту.

Впоратися з усім обсягом ремонтних робіт членам організації було не під силу. На допомогу прийшов генеральний директор компанії „Тернопільбуд“ Василь Лило. Будівельники встановили двері, настелили підлогу з утепленням, побілили стіни, виконали інші необхідні роботи. В облаштуванні допоміг Злучений Українсько-Американський Допомоговий Комітет, президентом якого є д-р Лариса Кий.

Нове приміщення напередодні Дня Незалежности України освятив о. Володимир з Греко-католицької церкви свв. Ольги та Володимира. Коровай для доброчинців В. Карнаухова та В. Лила спекли матері, а діти подарували альбом з своїми світлинами. Василько Пилипів заспівав про Зарваницьку Божу Матір. Шестирічний Назарчик Страмик деклямував вірші про Україну. Зворушив виконанням пісні про золоту рибку Марко Боднарук, який 1 вересня став першоклясником.

„Українська родина“ подбала, аби 88 хлопчиків і дівчаток отримали шкільне приладдя.

Ірина Найдух,
голова благодійної організації „Українська родина“

Під час свята (зліва): голова благодійної організації „Українська родина“ Ірина Найдух, член правління Галина Шевченко, сирота Іринка Шевченко.

Учасники урочистої імпрези в благодійній організації „Українська родина“.

25 вересня – доповідь Ореста Субтельного в Ню-Йорку

НЮ-ИОРК. – Український Музей та 133-ий Відділ Союзу Українок Америки запрошують на доповідь д-ра Ореста Субтельного на тему „Україна за 20 років Незалежности: успіхи й проблеми“, яка відбудеться у суботу 25 вересня о 2-ій год. по полудні.

Ім’я історика О. Субтельного стало відоме широкому загалу з появою 1988 року у видавництві Торонтського університету його підручника „Ukraine: A History“. Цікавим збігом обставин праця побачила світ перод розпадом СРСР. Вона була перекладена українською, російською та іншими мовами і кількаразово перевидана. Книга мала вагомий вплив на процеси творення української незалежности, бо збудила зацікавлення минулим України, відкривши багатьом українцям очі на „білі плями“ і фальсифікації історії.

О. Субтельний – викладач факультету історії та політології Йоркського університету в Канаді, редактор і автор, дослідник проблематики націоналізму та імперіялізму.

Вчений спеціялізується в темах Козацької доби, вивчає долю українців під час і після Другої світової війни, післявоєнне партизанське підпілля в Україні.

О. Субтельний від 1996 року співпрацює з Києво-Могилянською академією над реформою програми навчання в Інституті історії, а від 2006 року провадить спільні дослідження в Інституті історії Національної Академії Наук України. Того ж року він став почесним доктором Дипломатичної академії України при Міністерстві закордонних справ.

Ганя Кріль

СТОРІНКА ІСТОРІЇ

Слово в обороні Олексія Щастного

Олексій Щастний

Меморіяльна дошка в Житомирі.

Відкриття меморіяльної дошки в Житомирі. Фото: Житомир-info

2 липня 2010 року в Житомирі було урочисто відкрито пропам’ятну дошку на честь уродженця міста адмірала Олексія Щастного, який став першою жертвою більшовиків за вироком суду 22 червня 1918 року. Житомирські історики і краєзнавці ретельно вивчили доцільність встановлення цього пам’ятного знака, комісія підтвердила їхні висновки і міська рада прийняла відповідне рішення.

У день відкриття дошки на місці події група активістів Всеукраїнського об’єднання „Свобода“ на чолі з Сидором Кізиним провела акцію протесту, вважаючи О. Щастного „червоним ворогом і катом, причетним до знищення тисяч громадян Української Народної Республіки“.

Ця заява, вочевидь, походить від необізнаности з життям О. Щастного і бажанням протестувати з будь-якого приводу. Варто знати, що розстріл О. Щастного мав значущі наслідки для більшовицького перевороту і, опосередковано, для України.

Звинувачення на терміново утвореному суді висунули народний комісар військово-морських справ Лев Троцький (Бронштейн) і голова Революційного трибуналу Микола Криленко. Останній заявив: „Я стверджую, що начальник морських сил О. Щастний поставив собі за мету повалити Радянську владу“.

Чи міг прагнути такого повалення „червоний ворог“? Як відомо, союзниками і опорою нечисленної партії більшовиків при захопленні влади були ліві соціял-революціонери (есери). Коли суд виніс вирок про розстріл О. Щастного впродовж 24 годин, представники партії лівих есерів в уряді заявили протест, який був відхилений, після чого фракція лівих есерів відкликала з уряду усіх своїх представників. Вранці після розстрілу проти більшовиків повстали у Петербурзі Обухівський завод і Мінна дивізія фльоти. Повстання було придушене з наступними репресіями.

Повстання налякало більшовиків і в ті ж дні вони вислали в Україну свого комісара з завданням потопити Чорноморську фльоту, кораблі якої підняли українські прапори. Показова страта командувача російської фльоти мала стати застереженням для інших старшин.

Саме відрядження цього комісара відкриває справжню причину розстрілу О. Щастного. Отож відомо, що Німеччина надала більшовикам значну грошову допомогу для повалення царського уряду Росії.

Після Брестського миру Німеччина мала отримати за припинення бойових дій 6 млрд. німецьких марок, а також усю російську фльоту, яка стояла у Севастополі, а на Балтійському морі – в естонському місті Ревелі (тепер – Таллін). Про це влітку 1917 року представники німецького командування домовлялися з Л. Троцьким. Угода була таємною, тому командування фльоти, не знаючи про неї, 19 лютого 1918 року вивело кораблі з Ревеля до Гельсінґфорсу (тепер – Гельсінкі). Німці на той час вже зайняли Ревель.

Ця несподіванка дуже роздратувала Л. Троцького і німців. Англійська розвідка теж була занепокоєна і запропонувала значну суму тим морякам, які затоплять бойові кораблі. На морі стояла зима і кораблі у фінському порті, здавалося, були приречені.

Отут і випало О. Щастному, який став командувачем, відіграти важливу ролю: він спромігся у неймовірних умовах перевести кораблі до Кронштадту, біля Петрограду (тепер Санкт-Петербург). Треба сказати, що Росія на той час ще не була більшовицькою, починалася громадянська війна і О. Щастний, вірний присязі, виконав обов’язок командувача. Але Л. Троцький (а разом з ним Володимир Ленін) потрапили в скрутне становище перед німцями. Цього адміралові не простили.

20 червня 1918 року в московському Кремлі розпочався суд. Свідок звинувачення був лише один – Л. Троцький. Смертний вирок було оголошено всупереч скасуванню в Росії смертної кари. В останню ніч О. Щастний написав вісім прощальних листів – мамі, дружині, синові, друзям.

На розстріл прибув підрозділ китайців. Командир карної команди запропонував адміралові, що він особисто розстріляє його, але О. Щастний відмовився. З собою він мав білий головний убір, який приклав до серця, що краще було цілитися. Страченому було 37 років. Труп закопали під підлогою в одній з кімнат, поблизу від бюра Л. Троцького.

29 червня вдова страченого Антоніна Щастна звернулася до уряду з проханням видати їй тіло чоловіка для поховання за християнським обрядом без зазначення на могилі прізвища адмірала. Їй відмовив особисто голова уряду Яків Свердлов. Матері страченого Олександрі Щастній заявили, що її син перебуває у закордонному відрядженні.

Розстріл став знаковою подією у переході більшовиків до тоталітарної диктатури. Більшовики втратили союзників – лівих есерів, які вже 6 липня 1918 року, через два тижні після страти адмірала, повстали проти більшовиків.

Протест у Житомирі не мав підстав хоча б тому, що О. Щастний у 15 років закінчив у Києві кадетський корпус, виїхав з України і вже ніколи не повертався на рідну землю. Він особисто не брав участи у збройній боротьбі проти більшовиків, але ніколи не був в спілці з ними, не сприймав їхньої влади, за що був страчений більшовиками. Пам’ять про О. Щастного має бути збережена!

Левко Хмельковський

Ділимося сумною вісткою, що у вівторок,
13 вересня 2011 р. відійшла у Божу вічність
наша найдорожча МАМА, БАБУНЯ і СЕСТРА

св. п.

МАРІЯ ФУҐА

з дому ГРИНДЗЬО

нар. в Березівці, Сянок, Польща.

ПАНАХИДА буде відправлена в суботу, 17 вересня 2011 р. о год. 9:15 ранку в похоронному заведенні Ketusky Funeral Home, Manville, NJ.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в суботу, 17 вересня після Панахиди в Українській католицькій церкві св. Михаїла в Manville, NJ о год. 10 ранку. Поховaня на українському цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У смутку залишені:

доњка – ХРИСТИНА ҐЕРБЕГИ з чоловіком ДОНАЛЬДОМ
донька – ІРЕНА ДЯКУН з чоловіком ЧЕСЛАВОМ
син – БОГДАН з дружиною ДЖІН
внуки – ПЕТРУСЬ і АНДРІЙКО ҐЕРБЕГИ
– НАТАЛЯ і МЕЛАНІЯ ДЯКУНИ
брат – ВОЛОДИМИР з дружиною ЮСТИНОЮ і родиною в Канаді
сестра – ЕВГЕНІЯ з родиною в Польщі
та ближча і дальша родина.

Вічна Її пам'ять!

Ділимося сумною і болючою вісткою
з родиною, друзями і знайомими, що
26 серпня 2011 р. на 91-му році життя
відійшов у вічність наш найдорожчий
ТАТО і ДІДУСЬ

св. п.

МИКОЛА ВЕРХОГЛЯД

нар. в 1920 р. на Полтавщині в родині заможного селянина.
До Америки приїхав в 1950 р. і замешкав постійно у місті Чикаґо, Іл.

Нехай Американська земля буде Йому легкою,
а пам'ять про Нього буде з роду в рід.

Горем прибиті:

дружнина – МАРІЯ
дочка – НІНА з родиною
дочка – ОЛЯ з родиною і внуками ЛАРИСОЮ І МИКОЛАЙКОМ
та родина в Україні.

Вічна Йому пам'ять!

В ПЕРШУ БЕЗМЕЖНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
відходу у Божу вічність 26 вересня 2010 року
мого найдорожчого й незабутнього МУЖА

св. п.

д-ра проф.

МИРОСЛАВА ЗЄЛИКА

будуть відправлені БОЖЕСТВЕННІ ЛІТУРГІЇ
в Українській Католицькій церкві Пресвятої Тройці у
Кергонксоні Н. Й. й у церкві св. Андрія у Львові в Україні.

Вічна Йому Пам'ять!

У смутку і тузі - Ірена

Жертвую 1,000.00 дол. на фонд допомоги і розвитку
Дітей Чорнобиля.

Дорогі Мої Друзі!

Залишаю Вам щасливі спогади на стежинах Золотої Осені. Я бажав би, щоб пам'ять про мене була соняшною. Завжди витатиму між Вами з леготом вітру і шелестом калинових листків.

Славко.

Ділимося сумною вісткою, що 17 серпня 2011 р.
відійшла у вічність наша дорога
Бабуня, Прабабуня і Тітка

св. п.

ОЛЬГА НОВАКІВСЬКА ТУТКА

Похована на цвинтарі св. Андрія в Савт Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залишені у смутку:

внуки з родинами в Тенесі – Леся Карпинець-Спиноза
– Теодор Карпинець
– Роман Карпинець, мол.
– Лариса Карпинець-Кей
племінники з родинами – Евгенія Фесак, Ню-Йорк
– д-р Віра Новаківська, Ню-Джерзі
– Ігор Явнич, Львів
– Віктор Новаківський, Зборів
– Оксана Новаківська-Марчус, Зборів
сусіди – Катерина і Данило Басюки, котрі доглядали Покійну під час її хвороби
та дальша родина в Америці й Україні.

Вічна Її пам'ять!

На спомин про професора-бактеріолога Мирослава Зєлика.

Літа минають... І знову осінь і знову спомин про покійного доктора Зєлика, якого вже рік немає поміж нами. Задумуючись над його життям, переконуєшся, про правдиві і пророчі слова Лесі Українки, що так пасували до цієї непересічної людини.

«Не всі мають те, що хтось має. Хтось має іскру в серці, вогонь у душі. Се може, не дає великого людського щастя, але дає щось таке, чому не має назви у людському житті...»

Все подивляю Вас у цій екстраваґантній постаті – енциклопедичні знання у будь-якій сфері знань, глибокий критичний розум, тонке почуття гумору, фахове вміння вести співбесіду і головне – високого рівня інтеліґентність, шляхетні, вишукані манери. Як істиний син древнього Львова, завжди жив думками і мріями зі своєю Україною, тішився її здобутками, вболівав її печалями. Не має на світі святішого фаху, ніж учитель. Був справжнім учителем. У цьому слові - учитель - ховалось все – його вдача, самопожертва, талант, майстерність, любов, снага і відданість. Улюблений учитель, залишається у кожного з нас на все життя. Учитель - професор Мирослав віддавав студентам свою душу, серце, гадки та сподівання, інтелект, а свіча знань, яку він засвітив, не згасне ніяким злим вітровіям.

Запам'ятався мені один спомин, коли Митрополит Андрей Шептицький благословив групу Львівських студентів. Мирослав свято вірив, що те благословення стало оберегом його життя і стерегло його багато разів від злого лиха. Проф. д-р Мирослав Зєлик один із тих, хто затримав заповіти Лесі Українки: „Своїм життям до себе дорівнятись", що він і сповнив своїм життям.

Вічна Йому Пам'ять!

Анна Касіян

Ділимося сумною вісткою, що 11 липня 2011 в Йонкерсі, Н.Й. відійшла у вічність наша найдорожча Мама, Баба і Прабаба

св. п.

АННА ПРОЦАК

з дому ЗВОЛІНСКА

нар. 1 листопада 1919 р. в Цевкові, Польща.

А. Процак була донькою покійних Юзефа Зволінского і Катерини з дому Полюха, вдовою Михайла Процака з м. Жабі Руґ, Польща, мамою Владка, Міхала, Ярослава з дружиною Джоанн, Зенона з дружиною Сандрою, Марії з мужем Ґленн, бабою Аґнєшки, Томаша, Никол, Брандона, Джана, Джанатана та Сари, прабабою Вікрорії. Як друга з черги за віком, наша мама опікувалася своїми батьками та братами і сестрами під час Другої світової війни та після переселення у 1947 р.

Помимо тяжких воєнних і післявоєнних часів наша мама потішувала своїх батьків словами: “Не плачте! Так довго як у мене буде сила і здоров’я, я знайду працю та забезпечу родину.” Мама давала силу, сміливість, притулок, їжу, а родинна любов давала їй силу все подолати.

Такою була сила всіх людей, які пережили не тільки страшні воєнні але і повоєнні часи. Черпаючи силу з цього морального стрижня, мама будувала нове життя з мужем Михайлом та дітьми. Мама завжди дуже любила свою родину, та ніколи не сприймала життя як належне.

Згодом, у 1961 р. Анна з мужем та дітьми прибули до США та поселилися в Ню-Йорку. Після відходу на пенсію мужа Михайла, супружжя разом з донькою Марією та зятем Ґленн переїхали до Йонкерсу, Н. Й. Гленн дуже любив пізнавати нашу культуру та людей, а перш за все, любив свою “Маму” як рідну.

Саме з ціею глибокою любов’ю і повагою до нашої Мами пишу це в Її пам’ять.

Марія Процак Корралес

В 3-тю РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ

св. п.

ІВАНА БЕЗУБЯКА

будуть відправлені Служби Божі

27 вересня 2011 р.

в церквах:

- **Українській католицькій церкві св. Марії, 9706 87th Street, Ozone Park, NY 11416**
- **Українській католицькій церкві св. Михаїла, 569 George St., New Haven, CT 06511**
- **Українській католицькій церкві св. Андрія, 141 Sarah Wells Trail., Campbell Hall, NY 10916**

Про молитви за душу Покійного просить дружина Анастазія з родиною.

З волі Всевишнього в понеділок, 15 серпня 2011 р. несподівано відійшов у вічність на 56 році життя наш найдорожчий, улюблений
СИН, БРАТ і ВУЙКО

св. п.

РОМАН ВАСИЛЬ ЗАБРОЦЬКИЙ

ПАРАСТАС був відправлений в неділю, 21 серпня 2011 р.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в понеділок, 22 серпня 2011 р. в Українській католицькій церкві св. Миколая у Філядельфії, а відтак на цвинтарі св. Марії на Факс Чейсі.

У глибокому смутку залишилися:

мама – Анна
сестра – Христина Бариляк з чоловіком д-ром Ігорем
сестрінки – Андрея Лайонс з чоловіком Ґреґорі і дітьми
– Таня Вірт з чоловіком Блейком
сестрінок – Тома Бариляк
тета – Марія Гуменюк з дітьми і внуками в Україні
ближча і дальша родина в Америці, Канаді й Україні.

Вічна Йому пам’ять!

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає